

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 188

16 TRANG 20 TỶ

TUẦN LỄ TỪ 05-11

ĐẾN 12-11-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ỚNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C74++

ĐỒ CHÓ ĐỀ

NHIỆM KỶ HÒA BÌNH

Như mọi người đều biết trước, tất cả mọi chuyện rồi cũng xong. Bởi vì, chỉ có ông Mỹ ô-kê là xong hết.

Tám năm trước, Mỹ không ưa ông bà Nhu, không sai bảo nổi TT Diệm, Mỹ lấy cớ cần lật đổ Đệ Nhất Cộng Hòa, để đưa sinh hoạt chính trị Việt Nam vào thế kỷ 20, dân chủ như bên Mỹ. Thế là đệ nhất Cộng Hòa bị lật nhào, anh em có TT Diệm bị thảm sát.

Ngày nay, muốn rút chân lẹ khỏi Việt Nam, Mỹ đoán chắc ủng hộ TT Thiệu,

khen Việt Nam dân chủ hơn Mỹ vào... thế kỷ 18. Cho nên, dù ai chống đối, mọi việc hoàn tất như dự tính. TT Thiệu đã đăng quang vào 31-10 vừa qua trong khung cảnh huy hoàng giữa những hàng rào kẽm gai kiên cố tại trung tâm Thủ Đô.

Nếu nhiệm kỳ thứ nhất của TT Thiệu có thể coi như nhiệm kỳ chiến tranh, thì nhiệm kỳ sắp tới là nhiệm kỳ hòa bình. Dù ông Thiệu có muốn hòa bình hay không, thì những ngày tháng sắp tới vấn đề hòa bình cũng sẽ nổi bật. May quá, ông cũng hô hào hòa bình, vào chọn ngày

Quốc Khánh 1-11-71 làm ngày cầu nguyện hòa bình.

Nhưng hòa bình không phải là thứ chỉ cầu nguyện suông mà có. Chỉ có hòa bình trong tư tưởng, lời nói và việc làm, đều hướng về hòa bình. Đất nước chỉ có hòa bình khi có hòa bình trong tâm hồn mọi người (nhất là người lãnh đạo Quốc gia), khi có hòa bình giữa anh em một nhà, hòa bình giữa các khuynh hướng chính trị đối nghịch giữa các tôn giáo, và nhất là giữa người cai trị và dân bị trị giữa người cầm quyền và kẻ đối lập.

Dù có cầu nguyện đến vêu mồm, cũng không có hòa bình, nếu chánh quyền vẫn muốn tàn sát báo chí, đàn áp đối lập, nếu các phe đảng, tôn giáo chỉ muốn giết nhau gì quyền lợi.

Mỹ ủng hộ cuộc độc cớ của ông Thiệu là một cách để tìm kiếm hòa bình. Nhưng hòa bình của Mỹ không phải là hòa bình của Việt Nam.

Ông Thiệu hô hào cầu nguyện hòa bình, nhưng trong tâm hồn và việc làm của ông Thiệu có hòa bình không?

KHÔNG NÊN KINH NGẠC

Sau vụ Trung Cộng được mời vào LHQ và Đài Loan bị đuổi khỏi tổ chức này, nhà nước Annamta đã bày tỏ thái độ bằng một phát "kinh ngạc". Một số người khác thì phần nộ, lên án biến cố trên như một hành động trá trố, phản phúc của người bạn "đồng minh" Hoa Kỳ. Ngay cả Phát giáo Ân quang cũng tỏ ý lo ngại "số phận của Nam V.N có thể còn tệ bạc hơn cả thân phận của Đài Loan nữa là".

Tất cả những phản ứng, những thái độ trên đều nặng mùi tình cảm và đầy tính chất thụ động, chẳng giải quyết được gì cả. Đó chính là thái độ của những người từng sống nhờ, sống bám và lệ thuộc quá nhiều vào người bạn Mèo. Như những cô gái quá tin tưởng vào chàng sở khanh, đến khi bất ngờ bị phụ bạc thì hoảng hốt, lo sợ cuống cuồng.

Riêng bọn C.O thì rất dửng dưng trước những biến cố hiện tại. Dửng dưng vì những lý do sau :

— Việc Trung Cộng được cho vào LHQ không phải là sự việc lạ lùng. Với một quốc gia trên 700 triệu, lại là một dân anh tũn nhất, thứ nhì trong khối Cộng, một mối đe dọa cho nền hòa bình thế giới, thì việc được ngồi vào tổ chức quốc tế LHQ là điều không thể tránh khỏi được.

— Đảo Đài Loan của Ông già họ Tưởng với một dăm người, với một diện tích chỉ đáng bằng một tỉnh nhỏ của Trung Hoa lục địa mà đòi đại diện cho cả nước Trung Hoa, đòi ngồi chơi xơi nước dài dài ở LHQ thì quả là một sự vô lý và chướng mắt vô cùng. Bị đuổi không phải là oan ức.

— Người bạn Mèo, từ xưa tới nay, vốn chỉ là một anh con buôn, mà đã là con buôn thì còn kể gì đến lương tâm, đến đạo lý, đến tình nghĩa thúy chung ! Bởi vậy, tên con buôn này đại gì ôm khư khư mãi hòn đảo nhỏ bé với ông già vô tích sự họ Tưởng để bỏ mất một thị trường to lớn với trên 700 triệu tín đồ của họ Mao ?

— Những sự việc xảy ra tại quốc gia này từ 63 tới nay, càng chứng tỏ thái độ "vặt chanh bỏ vỏ" của người bạn Mèo. Và chỉ có những kẻ ngây thơ, ngu dốt mới tin tưởng, mới kỳ vọng quá nhiều vào người bạn này.

Thế mà, nhà nước Annamta vẫn cứ "kinh ngạc" khi thấy Mèo đi với kẻ thù và cho kẻ thù ngồi chung tại tòa nhà LHQ. Hiện tại, Mèo đã vì thị trường 700 triệu dân mà bán đứng Đài Loan, thì tương lai, Mèo cũng có thể xử sự tương tự đối với Miền Nam VN. Nhưng vấn đề chính ở đây không phải là "kinh ngạc" suông mà phải làm cái gì cụ thể, phải tìm cách thoát khỏi những lệ thuộc đối với kẻ sẽ "chơi xấu" mình. Muốn như vậy thì chính quyền phải có thể nhân dân, phải được nhân dân tin tưởng và hậu thuẫn.

Thế nhưng, điều này lại quá khó đối với chính quyền hiện tại. Một chính quyền mà người lãnh đạo từng mạnh dạn tuyên bố "chỉ từ chức khi nào Mỹ thôi viện trợ" và gạt hẳn yếu tố nhân dân ra ngoài, thì làm sao có thể được nhân dân hậu thuẫn để đương đầu với những thế lực bên ngoài ? Một chính quyền mà chỉ có "bốn không" cứng ngắc thì làm sao có thể uyển chuyển và thích nghi với những biến chuyển của thời cuộc ?

đàn anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

TRÂM VOI VÀ BÁT NƯỚC XÁO

Cho tới hôm nay, ngày lễ đăng quang trung hưng, tổn kém đã qua đi và TT Thiệu đã chính thức lên ngôi Cửu Ngũ. Những vi luật, vi hiến, những chống đối, những lo âu hồi hộp về cuộc độc cử không còn nữa. Tất cả đã trở thành quá khứ và về nghĩa trước niềm vui lớn lao của Tổng thống.

Thế nhưng, bên cạnh niềm vui lớn lao đó lại là nỗi khổ lớn lao của hàng triệu gia đình nạn nhân của những trận bão lụt vừa qua ở Miền Trung. Trong khi buổi lễ đăng quang được tổ chức thật linh đình với chi phí hàng trăm triệu đồng như vừa qua thì đồng bào Miền Trung không có nhà ở, không có cơm ăn, áo mặc. Trong khi các quan khách tham dự những bữa tiệc thịnh soạn, thừa mứa do Ngân sách Quốc gia khoản đãi thì có những gia đình nghèo khổ chỉ ước ao bữa cơm của họ có một vài miếng thịt nhỏ bé mà cũng chẳng được.

Nhiều người có ý nghĩ nếu buổi lễ đăng quang vừa rồi được hạn chế bớt đi, được tổ chức thật đơn sơ, giản dị thì chắc chắn sẽ dành ra được một ngân khoản khá lớn để cứu trợ những nạn nhân đang khốn khổ. Nhưng đó chỉ là những ý nghĩ mà thôi và dù sao buổi lễ cũng đã được tổ chức. Không có gì có thể ngăn cản được việc TT Thiệu bày tỏ niềm vui lớn lao của mình.

Vấn đề quan trọng bây giờ không phải là than tiếc nữa mà phải làm sao hàn gắn được một phần vết thương đau đớn của đồng bào ruột thịt Miền Trung. Hãy giúp đỡ họ thiết thực bằng những việc làm cụ thể hơn là những hình thức quảng cáo rùm beng để rồi "tắm voi không được bát nước xáo".

Hiện nay, hàng triệu gia đình nạn nhân bão lụt vẫn đang sống trong cảnh màn trời chiếu đất và thiếu thốn đủ mọi thứ. Không người dân nào lại gặp nhiều đau khổ, cơ cực bằng dân Miền Trung. Hết tại họa do người gây ra lại tới tại họa do trời đổ xuống, chẳng lúc nào được yên ổn cả.

Hiện Miền Trung vẫn khổ, vẫn đói, vẫn chưa nhận được một sự giúp đỡ cụ thể nào. Một số đoàn thể tư nhân và báo chí đã và đang mở những cuộc lạc quyên cứu trợ nhưng kết quả cũng chẳng thấm vào đâu trước vết thương quá lớn của đồng bào Miền Trung. Thế nên, vấn đề cần đặt ra đối với nhà nước chỉ có nhà nước mới có đủ phương tiện, đủ khả năng để cứu giúp và tổ chức lại đời sống cho gia đình các nạn nhân. Đồng bào nếu có đóng góp cũng chỉ được phần nào mà thôi.

Trước đây, khi xảy ra nạn lụt khủng khiếp tại Miền Bắc, nhà nước ta đã nhanh nhẩu đề nghị giúp một ngân khoản khá lớn cùng với gạo và nhiều thực phẩm khác nhưng tiếc thay, nhà cầm quyền CS đã không chịu nhận. Vậy, nhà nước hãy dùng thêm số tiền này trong việc cứu trợ đồng bào miền Trung.

Trước ngày đăng quang, TT Thiệu cho biết đã chỉ thị cho các viên chức lo việc cứu trợ và chính Tổng thống sẽ đích thân giám sát công cuộc cứu trợ và tái thiết ấy. Mong rằng Tổng thống thực hiện đúng như lời nói để đồng bào Miền Trung khỏi có cảm tưởng rằng nhà nước chỉ nói mà không làm, để họ khỏi phải ăn những chiếc bánh vẽ như trong quá khứ.

Mong rằng niềm vui của ngày đăng quang vừa rồi không làm những người trong cuộc quên đi nỗi đau khổ mà hàng triệu gia đình đồng bào ruột thịt Miền Trung đang phải chịu đựng.

THĂNG HUI

HẬU BẦU BÁN Ở XỨ BƯƠI...

Tin mới nhất ghi nhận được, La va bỏ Hạ bộ tuần qua cho hay 159 đảng tân DB trong khi ngồi nhà ngáp gió chờ đợi hợp thức hóa các "bắt khả xâm phạm" để có dịp thi thố tài năng áp phe, buôn lậu, ăn cắp và mần ái tình kiều lá đờ trong 4 niên trường sắp tới tại cái tụ sở thôm phứt mùi xú ối, thì sẽ có ít nhất gần chục mống bị các CĐV tại đơn vị kéo về thủ đô Saigon hoa lệ để gọi là đi một đường viếng thăm sức khỏe cho phải đạo, đồng thời tiện dịp phỏng vấn đôi lời xem với tư cách đại diện dân, quý vị đã gia nhập Khối nào trong Hạ Bộ, khối Mặt mo, khối Củ lẳng hay khối Ác ôn còn đó, sau cùng là xin quý đảng hãy xét lại lời hứa, thanh toán cho tí tiền cơm mà quý đảng còn thiếu họ sau thời gian tranh cử.

Tin trên còn nói rằng nếu không có gì trở ngại vào phủ chốt, thì phái đoàn CĐV đầu tiên gồm 5 mạng, trong đó có 1 linh què Biệt kích dù sẽ do ông Nguyễn Thế H. tức Dạ Đăng Quang ở Quận Di An cầm đầu bằng 1 chiếc xe lam trực chỉ Hạ bộ nơi bức tượng 2 TQLC vẫn ngày tháng cầm súng chĩa vô, để hỏi thăm 2 tân DB của họ là Phạm Anh tức Hoàng tử "No hair" và nữ hoàng "lá đa công cộng" tức Út Lý hoa lá cành.

Tướng cũng cần nhắc lại, nguyên trước ngày chạy đua vào Hạ bộ, nhóm CĐV của "Him" Út Lý đang xin phiếu cử tri tại ngã ba Cây Lớn cách Quận Di An chừng 2 ngàn thước thì đụng độ phe CĐV của ông mai bạc Phạm Anh cả 2 bên, sau một hồi lườm nguýt chiếu tướng nhau theo kiểu con cò mổ con chai, rồi bất ngờ phe Cò nó nen Phạm Anh tung ngay 1 chưởng để hạ nhục đối thủ bằng cách bắt chước danh từ của thàng Hui mà phang rằng : cái đồ "lá đa công cộng". Bị chọc quê ở giữa chốn ba quân, nhóm hoa lá cành Út Lý lấy làm một sự hậm hực, nên cũng mượn danh từ của thàng Hui để trả đũa cho đỡ ngượng như thế này. Xi—Còn hơn ông chủ mày là cái đồ "No Hair" Đại khái đầu đuôi xuất xứ câu chuyện bởi bản nhau nó là như rứa. Bây giờ cả 2 cùng đặc cử, các CĐV chỉ yêu cần cấp song ca này hãy móc ra tí tiền để trả cho họ, đừng có tình dờ lâu mà "cứt trâu thành bùn" dơ dáy lắm.

Riêng cái mông sừ Bôn Hiếu, bọn CO được nghe rằng, chỉ vì nghĩa cũ tình xưa, thông cảm Con Dê Vàng, nên sau vài châu ăn nhậu lai rai, ông Phó Xếp Ông loa xứ bươi tục gọi là Phó Trưởng Ty Thông Tin Biên Hòa đã giúp đỡ chút đỉnh trong cái phạm vi có thể, để cho bố thàng cử về vang. Việc giản dị chỉ có thế, ai ngờ đương sự đang bị ngài Ty Trưởng hành hạ trừ ếm ra mặt, ngoài vụ làm báo cáo với thượng cấp vụ không Phó Ty dùng phương tiện nhà nước vận động cho Bôn Hiếu, Xếp Chánh TT. Xứ bươi còn tặc giàng nôi giận như một anh đứng bên, đập Phó Ty một trận ló máu đầu, trước sự chứng kiến của các nhân viên thuộc cấp, về cái tội "bắt địa". Ngờ Trọng Hiếu mà không chia phước xằng cho Xếp ta. Thế vẫn chưa đủ, Xếp còn ra lệnh Phó Ty phải xuống Xã. Áp mà sống ngày đêm với muỗi, dưới danh nghĩa Trưởng Đoàn công tác lưu động.

Đối với Xếp Chánh Ty TT. Biên Hoà bọn C.O. đã nhận được từ phía các CB Thông Tin Xã, Áp gọi về 1 hồ sơ đầy cộm cỡ niên giám năm 71 tố cáo nhiều chuyện động trời của Xếp, họ cho biết, mùa bầu bán hạ bộ vừa qua, sơ sơ Xếp đã kiếm được chừng hai, ba trăm xấp rượu mạnh có cả trăm chai, nuốt như thế chưa đã sao mà còn đòi phụ tá của mình phải chia chác ? Mẹ kiếp, hãy liệu mà sống và chằm dứt ngay cái trò trả thù bản tiện ấy đi, kẻo bọn CO. mà khui hồ sơ đen kìa ra cho cả nước ngửi thì dù có dựa đến dăm bảy cái gốc bự ở Trung ương cũng phải văng khỏi cái ghế Trưởng Ty thôm phứt. Anh em cờ bạc TT hãy hỏi nhệ Xếp coi còn nhớ thành tích "ăn bản" vì đại của ông ta ở Thừa Thiên đó nào không ? Thối dếch chịu được.

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠC

Sau cuộc lễ đăng quang vừa qua, cả 4 toán đang dự Đố Chơi Đề Chọc bông rút đầu đầu mắt. Hỏi thăm mãi mới được biết có toán đang bận rộn ăn nhậu liên hoan, có toán buồn quá đi lang thang tìm biển giải sầu. Ban tổ chức bèn mời 4 toán khác vô thay thế. Bốn toán này được xướng danh theo thứ tự:

- Toán Cuội
- Toán Cò Mồi
- Toán Zippo
- Toán Rét

Cứ tọa cưỡi ở khi thấy 4 toán ra trình diện, tuy nhiên họ đều phớt tỉnh để nhập cuộc...

ÔNG CỨU NGUY ĐI THEO ÔNG KÍT ?

HỎI: Cách đây ít ngày có tin đồn ông Cứu Nguy Ân Đôn được đi theo ông Kít xinh ghê sang chơi với các Sính sáng. Tin này có thể tin được chăng ?

TOÁN CUỘI: Tin thế chớ nào được. Người ta vừa là đối lập vừa sắp được mời ra tham chánh đây mà còn không được hân hạnh đi theo ông Kít hưởng hồ là mẹ từ Tây Con vừa núp áo Cà sa ?

TOÁN CÒ MỒI: Có thể tin được lắm chứ. Mẹ sử Cứu Nguy hồi này khoái ăn đôn nên từ bỏ gốc gỗ loa rồi ! Sự ấy đi Mèo soãnh soạch như đi chợ đó, không thấy sao ? Bộ đi bằng tiền leo hả ?

TOÁN ZIPPO: Đi Mèo là một chuyện, đi theo sang nước Sính Sáng lại là một chuyện khác chớ. Hihih như sử cứu nguy nhà ta được đức Dzua cho đi đón đường lão Kít để hỏi thăm kết quả chuyến đi Bắc Kinh, rồi về báo cáo lại cho đức Dzua yên tâm đó mà !

TOÁN RÉT: Bỏ khi ! Sự cứu nguy đôn giờ hay thiệt ! tại này có lẽ đến phải học theo sách của lão ta, họa may mới qua được con trắng này !

BAN GIÁM KHẢO: Toán Zippo thông thạo tình hình hơn hết 5 điểm ? Toán Rét bị phạt 2 điểm về cái tội trả lời lạc đề.

SAO LẠI KHÔNG XIN GIẢI NGŨ ?

HỎI: Ông Phó ra đi trước đây từng dọa là sẽ xin giải ngũ, nghĩa là rửa tay gởi kiếm, nhưng hôm mới đây lại lên ti vi tuyên bố sẽ ở lại quân đội để tiếp tục chiến đấu.

Như thế nghĩa là thế nào ?

TOÁN CUỘI: Có gì đâu, thời buổi này quân từ nhất ngôn là quân từ đại, nói đi nói lại mới là quân từ khôn mà !

TOÁN CÒ MỒI: Không phải vậy đâu. Đây chắc là có một sự ca-răng-giê, ngầm, đầu vào đó rồi, nên ông Phó « ra đi » mới yên tâm tuyên bố như vậy đấy !

TOÁN ZIPPO: Bộ tưởng xin giải ngũ để làm sao ? xin là một chuyện, người ta cho hay không lại là một chuyện khác. Chắc là ông ta biết xin không được, nên phải nói là ở lại cho đỡ mất «le» chứ gì ?

TOÁN RÉT: Ối thôi ! Lúc này ông Phó « ra đi » tuyên bố khôn ngoan quá trời ! Chả bù với lúc ông đang còn hết ra lửa !

BAN GIÁM KHẢO: Toán Cò Mồi có vẻ hiểu biết về tin tức hậu trường : 5 điểm ?

TẠI SAO KHÔNG ĐẾN NGỒI ?

HỎI: Buổi lễ 31-10, người ta đã đề sẵn ghế danh dự cho ông Phó « ra đi » ngồi, tại sao ông ta lại không đến ?

TOÁN CUỘI: Đến mà không ăn cái giải gì, thì đến làm chi cho nó hao đầu ?

TOÁN CÒ MỒI: Ai bảo đạo nọ vung vít quá trời, để đến nỗi bây giờ không dám đến vì sự khó ăn khó nói !

TOÁN ZIPPO: Chẳng phải là sự khó ăn nói, mà chỉ rét tí ti thôi !

TOÁN RÉT: Làm gì có chuyện rét ? Người ta đã tây chạy độc diễn thì người ta cũng phải tây chạy luôn đăng quang cho nó có thủy có chung chớ.

BAN GIÁM KHẢO: Toán Rét có lý : 5 điểm !

MÈO CÚP NGOẠI VIỆN

HỎI: Tại sao Thượng Bộ Mèo lại gờ trò cúp ngoại viện đúng vào lúc Đức Dzua Annamta làm lễ đăng quang vậy nhỉ ?

TOÁN CUỘI: Đây cũng là trò cúp «cúp» của mấy xếp Mèo chứ không phải cúp thiệt đâu. Thượng Bộ làm bộ «cúp» rồi xuống Hạ bộ lại cho mấy hồi.

TOÁN CÒ MỒI: Nay, đừng có tưởng đùa. Lão Kít đi Bắc Kinh chắc có tính toán chuyện gì đó, nên Đại để Ních xong mới bật đèn xanh cho cúp chứ bộ !

TOÁN ZIPPO: Còn lâu Mèo mới dám cúp viện trợ. Đức Dzua Annamta bỏ với Mèo thấy bà, cúp cả nời cơm của Annamta thì còn đểch ai chơi với Mèo nữa ?

TOÁN RÉT: Họ chơi cái trò toát mồ hôi lạnh thấy mẹ ! Đến như Tướng sính sáng mà họ còn cho rót cái bịch, huống hồ là Annamta !

BAN GIÁM KHẢO: Toán Cuội và Toán Zippo cùng đúng : mỗi toán 2 điểm rưỡi !

KHÓ HAY DỄ ?

HỎI: Đố biết Đức Dzua chúng ta lên ngôi trị vì từ niên sắp tới đây sẽ được gặp nhiều khó khăn hay là dễ dãi ?

TOÁN CUỘI: Khó là cái cẳng rồi. Nhưng nếu biết xài những nhân tài «đổi lập cuội» thì khó mấy cũng vượt qua cái một.

TOÁN CÒ MỒI: Khó nhất là cái nạn «mưa lụt». Trăm sự chỉ còn biết trông cậy vào Đại Đế Bạch Cung, nếu không thì bà cả Đại hội thăm sức khỏe cả nước mất.

TOÁN ZIPPO: Khó mấy cũng coi như no pa. Bởi vì Đức Dzua của chúng ta đặc cứ với 98 0/0 số phiếu ủng hộ thì cứ gọi là tất biên đông, cũng cạn ấy chứ !

TOÁN RÉT: Ối thôi ! Nguy quá rồi, phen này Mèo rút cả quân lẫn xin về, lại còn móc ngoặc với Mao sính sáng nữa, có lẽ là không khá được !

BAN GIÁM KHẢO: Toán Zippo rất vững lý trường : 5 điểm và thưởng thêm một cái Zippo nữa. Phạt Toán Rét 2 điểm về cái tội quá rét !

địa ngục môn

VÀI CÂU CHUYỆN VUI BÊN LỀ LỄ ĐĂNG QUANG

Ngày 31-10 vừa qua phải là một ngày đáng ghi nhớ, đài vô tuyến truyền hình nói thế và chúng ta cần phải tin thế, mà đáng ghi nhớ thật khi đài BBC phê bình buổi lễ đăng quang không có sự tham dự của dân chúng !

CO không muốn phê bình sự xuyên tạc của đài BBC làm gì. Tuy nhiên C.O. thấy có một điều đáng nói là buổi lễ Đăng Quang ngày 31-10 vừa qua thiếu một việc rất trọng là quan trọng. Những tràng pháo tay của những người được mời tới dự lễ, cùng số quân dân cán chính đã tề tựu tại Công Trường Lam Sơn để làm ch o buổi lễ thêm phần long trọng.

Qua đài TV người ta thấy rằng sau khi chào cờ xong, Tổng thống ngoảnh mặt nhìn lên các khán đài. Lúc bấy giờ theo lẽ thường phải có những tràng pháo tay chào đón cái nhìn đó nhưng các khán đài đều im lặng.

Rồi thì tới khi Tổng Thống đọc diễn văn.

Trước khi đọc cũng như sau khi đọc xong, phải có những tràng pháo tay của những con người lịch sự dù rằng có chống đối Tổng Thống đi nữa. Nhưng T.Thống được hoan nghinh bằng sự im lặng, làm cho C.O phải kết luận rằng đám người dự lễ hôm ấy, có cả văn võ quan quân ngoại quốc nữa, là những người bất lịch sự như thế gian.

Ừng công cho Thủ Tướng Khiêm đã đứng ra gọi thiệp mời những con người bất lịch sự như vậy.

CHIÊU HỒI

Sự có mặt được chú ý nhất trong buổi lễ đăng quang. Đó là Chủ tịch Huyền và T.P Trần M. Tiết. Người dân tương đối ngạc nhiên về sự có mặt của ông Thâm phán tối cao Trần M. Tiết. Nhiều người tưởng ông không đi nhưng ông đã đi vì với tư cách một thành phần của Tối Cao pháp viện ông phải có mặt trong buổi lễ tuyên thệ tôn trọng Hiến pháp của Tổng Thống Thiệu dù rằng ông không đồng ý về việc hợp thức hóa sự đặc cử của ông Thiệu.

Nhưng người dân ngạc nhiên như là sự có mặt của ông Huyền. Không có lý lẽ nào buộc ông Huyền phải có mặt trong buổi lễ này cả. Thế mà ông Huyền đã đến, vui vẻ đến dự lễ theo một số Nghị sĩ ông Huyền đã được T.T chiêu hồi. Một sự thắng lợi về vang của Tổng thống cần phải được bốc thơm một phát

HUYỀN THOẠI !

Người ta còn nhớ đêm 22-9-1971, cụ Chủ tịch Nguyễn Văn Huyền đã thay mặt Thượng nghị viện lên đài tăng hình đồng đặc đọc tuyên cáo của TNV chống màn độc diễn 3-10-71.

Trước ngày đăng quang, các báo thì nhau loan tin là cụ Huyền sẽ cáo bệnh để không dự lễ. Mà cáo bệnh là phải vì về vật chất, cụ bệnh hoạn thấy rõ, và về tinh thần, với tư cách Chủ tịch, cụ phải giữ lập trường của TNV. Nhưng rồi trước sự ngạc nhiên của mọi người, có lẽ của cả đức Dzua, cụ Huyền đã háng hái tham gia lễ đăng quang ngày 31-10-71 và ngay sau đó, lại cùng Nguyễn bắt Lương, vào dinh chúc mừng Dzua, háng hái chẳng kém gì hôm cụ đọc tuyên cáo 22-9-71 !

Tuy nhiên, nếu theo giới «thời cuộc» thấy các cụ Nguyễn đức Quý, Vũ minh Trần, vốn có tiếng là «cổ vấn» của cụ Huyền, «xoay mình» trước đó mấy ngày, thì cũng đoán được : cụ Quý tuyên bố vung vít là chống độc diễn, khoe với mọi người là đã soạn thảo bản phúc trình để đọc trước khoáng đại, để rồi phút chót, rút cổ rùa, chẳng những cầm như hén, mà lại còn chống lại sự biểu quyết bằng một «bức thư gỗ» đòi giao cho ủy ban nội vụ của Lê phước Sang điều tra ! Nghĩa là giao trưng cho ác Ròi cụ Vũ minh Trần, chẳng biết ngứa ngứa làm sao lại giạt mình chỉ vì một tiếng «phản phé» rồi chửi đổng cả lên !

C.O. đã quạt cụ Đạt. Narung, càng điều tra, mới càng thấy rõ các cụ đã xoay mình như chong chóng chính là các cụ Nguyễn đức Quý, Vũ minh Trần !

Liên danh bồng Huệ chỉ được có 2 thần tượng. Thêm một thần tượng nữa gãy đổ !

Đầu sao C.O cũng xin nâng bi đức dzua một phát : đức dzua đã «chiêu hồi» hết cả 2 thần tượng của bồng Huệ một cách êm ái không ai ngờ !

BỘT GIẶT HÓA HỢP

MỘT SẢN PHẨM NỘI HÓA ĐÃ NỔI TIẾNG

Quý bà hãy thử dùng 1 ký bột giặt NET để so sánh với 1 ký bột giặt ngoại quốc. Quý bà sẽ thấy dùng bột giặt NET là tốt nhất và lợi nhất.

Bột giặt NET gồm nhiều hóa chất giặt tẩy chọn lọc, do kỹ sư và chuyên viên lành nghề nghiên cứu công thức và điều khiển sản xuất tại một nhà máy tân tiến ở khu Kỹ Nghệ Biên Hòa.

Văn phòng : VIỆT NAM TÂN HÓA PHẨM CÔNG TY
38, Nguyễn Trãi Saigon — Điện thoại : 38.247

Tin buồn cho những tên hạm đớp

đầu năm 72, Mèo sẽ trao lại thành không nhà trống

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

CHOQUANTA

□ Các đơn vị nằm tại Saigon và phụ cận sẽ chia nhau tiếp thu căn cứ không lồ Long Bình.

Nói thiệt hay nói giỡn đây, tiểu đoàn trưởng 30 đặc công VC hồi chánh tiết lộ ;

SẼ CÓ TỔNG CÔNG KÍCH kiêu Mậu Thân cuối năm 71

PHÚ YÊN (3/11) Sau 10 ngày lặn lội đói khát trong rừng, ngày 22-10-71, Thượng úy Nguyễn Hồng Long tiểu đoàn trưởng tiểu đoàn 30 đặc công Việt Cộng Phú Yên đã về hồi chánh tại một đoàn cán bộ XDNT ở Hào Sơn (Hòa Xuân, Đông Mỹ, Hiếu Xương). Theo nguồn tin quân sự tiết lộ, Thượng úy Hồng Long người Bắc Việt, là cán bộ chỉ huy cao cấp của một trong hai tiểu đoàn cơ động địa phương thuộc tỉnh ủy Phú Yên hiện nay.

Cũng theo nguồn tin trên, Thượng úy Hồng Long về hồi chánh đã tiết lộ nhiều tin tức quân sự quan trọng đặc biệt, hiện đang được các giới tinh báo Việt Mỹ phối kiểm.

Theo lời thượng úy Long cho biết, nguyên nhân thúc đẩy ông ra hồi chánh là vì ông nhận lệnh phải tấn công quận Hiếu Xương.

Với một lực lượng quá ít (tiểu đoàn 30 đặc công do ông chỉ huy khoảng 150 người so với lực lượng đối phương (ta) quá hùng hậu. Đa phần đầu ốm đói kém, tinh thần suy kém. Với sự cách biệt về quân số, tinh thần và vật chất như thế, nếu đem sức ra cự địch, chỉ làm mỗi họ sinh một cách oan uổng. Do đó ông cương lệnh, đề chờ sự viện trợ thêm nên bị thượng cấp theo dõi và định bắt thủ tiêu, biết được ý định này ông trốn khỏi đơn vị. Sau 10 ngày lặn lội vất vả đói khát trong rừng ông ra Hồi chánh như đã nói trên.

Nguồn tin còn cho biết, theo lời Thượng úy Hồng Long khai với cơ quan hữu trách VC đang ráo riết học tập để chuẩn bị cho một cuộc tổng công kích vào cuối năm 1971 tương tự như vụ Mậu thân 1968, sau khi đột rút quân quan trọng của Mỹ sắp được công bố vào dịp cuối năm này.

Ngoài ra, thượng úy Long cũng xác nhận, lực lượng gây khó khăn và cản trở hoạt động nhất về phía quốc gia đối với sự hoạt động của Việt cộng hiện nay, chính là các thành phần nhân dân tự vệ, Nghĩa quân, Địa phương quân.

Trong những cuộc học tập của tiểu đoàn đặc công do ông chỉ huy cũng như cuộc tổng công kích sắp đến của Việt cộng, mục tiêu nhằm phá vỡ mọi sự hoạt động cản trở của những thành phần nói trên.

Tin trên được kể là tin có giá vì dù sao kẻ tiết lộ cũng là cấp tiểu đoàn trưởng và

lớn hơn nữa lại là đặc trách đặc công. Ai chả biết VC thì khoái tái trình diễn vở kịch Tết Mậu Thân từ lâu. Người ta nói bọn Mèo nó ngây ngô lắm, nhưng đại khái Mèo biết trước vụ Mậu Thân cả tháng, chỉ có VN mình ham chơi, ham Tết nên không biết mô tê gì cả ! Bây

giờ biết trước rồi đó, để phòng trước vẫn là thượng sách. Cũng như đứng quên chuyện Nixon sắp viếng thăm Trung Cộng. Coi chừng chàng trai Nixon sung sức giao hoan với mụ đầm già họ Mao. Nếu cường độ khoái lạc mà lên tới tột đỉnh là Nixon cho miền Nam mình đi tầu suốt luôn.

Thành tích vĩ đại của ông Quan Thuế

● Từ nay dân chúng khỏi lo phải è cổ đóng thuế vì ông quan thuế có thể thu về mỗi tháng hàng tỉ bạc của bọn con buôn.

SAIGON :— Nguồn tin mới toanh tại Nha Quan thuế cho biết, đề đối phó với việc Mèo cướp viện trợ cho Annam ta, từ nay các ông Quan thuế sẽ ra sức làm giàu cho ngân sách Quốc gia bằng những biện pháp đánh thuế thật lực vào bọn con buôn nhất là bọn Ba Tàu.

Một trong những thành tích đáng kể của ông Quan thuế là vụ 3.000 gói hàng bưu kiện vừa rồi. Những gói này gồm những hàng «nouveau» như si líp xú chiêng son phần nước hoa v.v. thay vì bắt đóng thuế tại chỗ ông quan thuế đã làm tờ trình xin tịch thu và bắt chủ nhân những gói hàng này phải đóng mỗi gói từ 30.000 trở lên mới được lấy hàng ra. Biện pháp này tuy làm cho ông con buôn Ba Tàu méo mặt nhưng đã thu về cho ngân sách quốc gia món lời lớn nếu được trao về đây đủ.

Ngoài ra, ông Quan thuế còn chỉ thị áp dụng 1 biện

pháp tịch cực kiểm nã QT, mỗi toán gồm 4 nhân viên, và khoán trắng cho các toán kiểm nã mỗi ngày phải làm cách gì thu về được 300.000 đồng tiền phạt. Vì thế, các Toán Kiểm Nã đã ra sức hoạt động, nhiều khi tịch cực ngoài sức tưởng tượng của mọi người làm các nhà buôn chân chính vãi dãi ra quần.

Theo biện pháp trên riêng tại Saigon có khoảng 20 toán kiểm nã hoạt động. Nếu làm một con tính nhân, thì 20 toán này mỗi tháng bắt buộc phải thu về ! tối thiểu 1 tỷ 80 triệu đồng cho ngân sách QG. Đó là chưa kể hàng trăm toán trên toàn quốc.

Như vậy, với thành tích của ông Quan thuế, từ nay dân nghèo sẽ khỏi lo phải è cổ đóng thuế quá nặng nề trảm vào chỗ thiếu hụt của ngân sách. Ngoài ra, dù Mèo có cướp viện trợ, nhà nước ta cũng không sợ hãi vì đã có ông quan thuế đỡ cho.

SAIGON.— Theo một tin Mèo rất chính xác thì vào cuối năm nay hoặc đầu năm tới, các căn cứ quân sự Mèo tại những vùng xung quanh Thủ đô sẽ được trao lại cho quân ta.

Tuy nhiên, các quan Mèo đã có kinh nghiệm quý báu về tài «mãn thực» các căn cứ khi được trao lại cho các quan ta nên kỳ này họ sẽ không giao hàng nguyên vẹn nữa. Tất cả những vật dụng cùng những thứ đáng đồng tiền bát gạo sẽ được Mèo gỡ ra đem bán hoặc khuôn về nước và chỉ giao lại thành không nhà trống cho quân ta mà thôi.

Theo tin trên, căn cứ không lồ Long Bình sẽ được trao hết lại cho quân ta quản trị. Đây là một căn cứ lớn nhất và giàu có nhất của Mèo ở Nam VN và cả vùng ĐNÁ trị giá có thể lên tới hàng trăm tỉ bạc. Đường như trước đây, Mỹ có ý định trao lại nguyên xi căn cứ này mà không khuôn 1 thứ gì đi. Nhưng vì ngân tài «thuổng» của các quan to quá nên cái quan Mèo đã không dám đem căn cứ của họ cho bọn hạm đớp «mãn thực».

Đây là một thiệt thòi lớn cho quân đội Annam ta vì, theo chương trình Việt hóa. Khi rút lui, Mèo phải nhường lại các căn cứ với đầy đủ đồ trang bị để quân ta tiếp tục hành nghề chống Cộng. Thế nhưng chỉ vì những tên hạm đớp mà Mèo đã trao lại cho ta những căn cứ rỗng, đéch dùng vào việc gì được.

THÀNH TÍCH CỦA BỌN HẠM ĐỚP

Theo sự tiết lộ của 1 quan Chánh Án, trẻ tuổi, có nhiệt huyết, vửa từ vùng 2 về cho biết :

— Sư đoàn 25 của Mèo, sau ngày rút quân, đã trao lại các căn cứ cho Quân Đội Giao Chi— có điều vô cùng bí mật và rất khó hiểu, là... ở mỗi căn cứ, tụi Mèo đều dành lại 1 khu vực có treo bảng «Cấm xâm phạm, Ngụy hiểm chết người».

Có nhiên, tâm lý của lính ta là hay tò mò tìm hiểu, càng để bằng cấm, họ càng ngứa ngáy muốn khám phá ra... bí mật là gì gi đây ?

Do đó, có một vài tai nạn đã xảy ra vì mìn nổ. Nhưng cũng có nhiều phát giác khả ly kỳ, số là... Ở rất nhiều căn cứ quân ta đã đào lên các hầm chôn dấu đồ hộp, thực phẩm cần được hàng chục tấn, tính ra có thể ăn dăm; ăn để được trong 3 năm liền tiếp.

Mặt khác, người ta còn đào

được cả nhiều hầm chôn xe dếp máy truyền tin. Có người mau miệng đoán rằng : «Có thể tụi Mèo có âm mưu ngấm ngấm, là sẽ có ngày quay trở lại xử Giao chi khôn khổ này. Nếu chúng vẫn chuẩn bị đầy đủ thực phẩm và phương tiện rất rồi rạo».

Chuyện bí mật đó đúng ra là nghĩa làm sao ? Chúng ta hãy tạm gác qua ? Nay chỉ đặt thành vấn đề : Ai đã xử dụng các khoản lợi không lồ kể trên. Hàng tấn đồ hộp, ai đớp ? ai có quyền quyết định ? Tổng số bạc đớp được là bao nhiêu chục triệu ? Hiện nhiên thủ phạm là phải ở cấp cao ? Câu hỏi tự nó đã hứa hẹn nhiều chi tiết giạt gân, làm cả nước phải giật mình.

Có điều đáng ghét là Đại Công Ty Hạm, đớp no nê, đớp bất kể... Trời đất, đớp đến bội thực vì quá đông bạc... thế mà, khi há miệng ra, là chúng lại xoén xoét, giở trò gài đi giã mòm. Hỡi con hạm... Có uy quyền bự như Núi Thái Sơn, đã đến lúc, phải giải phẫu cho toàn bộ công ty Hạm phải đền tội ! Vì vong hồn các chiến sĩ đã hy sinh.

TƯỚNG LÂM SẼ PHƠ NGAY BỌN CHẤM MÚT ĐỒ CỨU TRỢ

ĐÀ NẰNG (TB).— Nguồn tin chính thức từ Quân Đoàn 1 cho biết, Trung Tướng Hoàng Xuân Lâm đã chú trọng đặc biệt đến cứu trợ đồng bào nạn nhân bão lụt trong vùng trách nhiệm.

Đề hữu hiệu hóa việc cứu trợ và đề phẩm vật cứu trợ tới tay nạn nhân bão lụt, Tướng Lâm đã tuyên bố là ông sẽ nghiêm trị tức khắc những tên ăn chặn phẩm vật cứu trợ và ông sẽ đích thân đến tận nơi để điều tra. Kể từ ngày bão Hester tàn phá miền Trung, Tướng Lâm đã cho xử dụng tới mức tối đa các phương tiện quân sự trong việc vận chuyển đồ tiếp tế và cấp cứu những nơi bị bão tàn phá nặng nề.

Bọn CO sẽ ủng hộ và đề nghị với ông Tướng vùng I là cho «phở tại chỗ» bọn chấm mút đồ cứu trợ nạn nhân bão lụt Miền Trung, Ông tướng hãy làm mạnh tay không có nạn nhân bão lụt sẽ chết trước khi phẩm vật cứu trợ tới tay đồng bào.

NÓI LÁO MÀ CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn đưa lết phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

KHI NHÀ GIÀU ĐÌNH CÔNG... CUỘI

Cuộc đình công của nhóm nhà giàu Đại lý xăng được quảng cáo mồm bẳng đại hội từ hơn 3 tuần qua đã chuyển sang giai đoạn quảng cáo chính thức bằng bích chương. Nhà giàu có khác, cuộc đình công được báo cho thiên hạ biết bằng loại bích chương to khổ bằng tờ nhật báo mở rộng, in 2 màu trên giấy blanc fin đắt tiền, nội dung rằng: "Nghiệp đoàn Đại lý xăng VN đình công tron ngày 2-11-71 để bảo vệ yêu sách tăng huê hồng.", mỗi Đại lý dán cả lô bích chương để hù thiên hạ.

Không biết kế hoạch của NB Đại lý xăng nó tinh vi đến mức nào chứ coi bộ 3 hãng Esso, Shell và Caltex chắc không nao núng tí nào vì đình công 24 tiếng sức mấy làm sụt nổi mũi lực. Dân xài xẽ 2 bánh và 4 bánh đã được báo động, ngày 1-11 sẽ rủ nhau đổ xăng đầy áp bình để quang 2-11-71 mấy nhà giàu Đại lý thơ thới hân hoan... đình công.

Kết quả 3 hãng cá mập phây phây, các Đại lý không bị ế lấy 1 giọt xăng, mà hậu ý (nếu có) sẽ được thúc đẩy tiến mạnh trên con đường...móc túi dân tiêu thụ.

Hậu ý nó ra làm sao, hở ?
Theo nhật báo Sóng Thần thì là: "Theo sự phối kiểm của Sóng Thần trong vụ này, đây chỉ là một trò "ma nớp" mà 3 hãng xăng đã bày trò đình công không bán xăng để, một mặt làm áp lực với chính phủ, nghĩa là có lý do đưa ra Ủy Ban vật giá QG để xin tăng giá xăng, và mặt khác bóp cổ giới tiêu thụ trong những ngày sắp tới. Dù rằng theo Nghiệp Đoàn Đại lý xăng, đây chỉ là một cuộc tranh chấp nội bộ".

Như thế, té ra Nghiệp Đoàn Đại lý xăng tự nguyện làm công cụ cho 3 hãng xăng cá mập ngoại quốc để lột da đồng bào Việt Nam ta!

Và theo sự phối kiểm... người của Con Ong thì vị Chủ tịch Nghiệp Đoàn Đại lý xăng VN là bà Huỳnh ngọc Nữ mà thiên hạ xấu mồm đồn rằng là thứ phi của Vua Nhà Kiếng!

Khôn nạn cho công nhân miền Nam Tự Do nói riêng và cho toàn dân miền Nam Tự Do nói chung.

NHỮNG CHIẾC GHẾ CHO...CÔNG NÔNG

Theo sự tiết lộ của một nhật báo thì trong Tân nội Các sắp thành lập sẽ có một vài sự thay đổi quan trọng. Một trong những thay đổi quan trọng này là phần quà cho Đảng của Anh Tám. Ông già Đàm Sĩ Hiến đang lung lay và kể được hy vọng dự hơi anh Tám nhào vô ngồi trên chiếc ghế Tổng trưởng Lao Động là xếp Nguyễn Bưởi.

Còn chiếc ghế béo nhất là ghế Tổng Trưởng Công Chánh thì đang có sự chương thảo giữa Tổng Thống Thiệu và Đảng Công nông. Nhìn lại cái Đảng này thì thấy có xếp Trương Văn Thuận, Tổng Trưởng Giao Thông của cựu Phó Râu kèm đạo nào hiện là xếp xong Tuyên nghiên Huấn của Đảng anh Tám. Như vậy có thể người TV Thuận bị kẹt chằng.

Một số cán bộ cao cấp của đảng anh Tám thêm cái ghế này làm nhưng thiếu bằng cấp kỹ sư nên đành ôm hận và đang lo lắng nếu có một kỹ sư nào đó đi ngõ hậu thì...«ơ nia cui siêng pi pi» là cái chắc.

Xin mạch nước ông nghị Oánh, đi đường Lê văn Duyệt nhanh hơn. (Nghị Oánh đã có công lớn, bênh vực lập trường của Tổng Tổng độc điển ngày 3-10).

Nghĩ mà chán mớ đời, rảnh dành ghế cho công nông mà công nông đếch được ghế đít. Kế sắp được đặt móng lên đó lại là kẻ không bao giờ là công nhân và cũng chẳng bao giờ là nông dân. Chó má thế.

DIỆN MUÔN HÌNH, DIỆN MUÔN MẶT

Ai có dịp vào trường Cao Đẳng Điện Học cách đây ít hôm ắt có dịp nhìn thấy trên vách tường 1 câu xanh đờn không rõ do bàn tay nào viết lên

rằng "Nếu ông Giám đốc Trung tâm còn chút ít liêm sỉ thì hãy rút đi."

Tờ mờ hỏi nguyên nhân thì ra đây là 1 vụ tranh nhau chấm thi để kiểm chác trong kỳ thi tuyển sinh viên Kỹ sư Điện ngày 17-10-71 vừa rồi.

Hiện tại Cao đẳng Điện học có 2 phe, 1 phe từ Mỹ về và 1 phe từ Pháp về.

Năm nay tất cả các bài thi tuyển đều được giao cho nhóm giáo sư Pháp chấm khiến nhóm giáo sư Mỹ xi nọc, tổ cáo tùm lum.

Số thí sinh nạp đơn thi vào khóa Kỹ sư Điện cả trên ngàn người mà chỉ tuyển lấy có 29 mạng, chương trình đào tạo nhân tài cho kinh tế hậu chiến miền Nam tự do chỉ có bấy nhiêu đó.

Thí sinh trúng tuyển vừa được hoãn dịch 4 năm suốt khóa học, vừa được cái lợi là thân h tài ra làm cha thiên hạ tại cái nôi cháo heo điện lực cũng như bất cứ nơi nào.

Do đó mà giá cả mua bán nếu muốn trúng tuyển mỗi thí sinh phải chung lối nửa tề.

Ngon lành, hấp dẫn, mê ly như rứa thì việc tranh nhau chấm thi để có dịp yết kiến Đức Trần Hưng Đạo cũng không có gì khó hiểu.

Phe giáo sư Mỹ của ai? Phe giáo sư Pháp thuộc vị nào?

Đúng là Điện muôn hình, muôn mặt vậy.

DỪNG THỦ VẬT... KÉM ĐẸP!

Trong tuần qua, các nhật báo thì nhau loan tin rằng Hội Đồng Đô Thiềng vì "Si nọc" vụ hãng Pin Con Ó nên đòi bãi khóa, đóng cửa văn phòng, bắt hợp tác với chính phủ, cúp ngân sách tài trợ CSQG và đòi truy tố ông cò Quận 6 ra TCPV để cách chức, vụ này lớn chuyện quá xá.

Tuy nhiên, mấy ngài nghị viên Đô thiềng hơi nóng. Ngày 26-10-71 chỉ có 2 vị nghị viên là La Mên và Dương Văn Long, trong lúc đến thăm nội vụ, bất chợt gặp cảnh xô xát giữa 17 công nhân bị sa thải và một số người, theo lời của 2 NV, cho là "ạ mạt". Vì thấy 17 công nhân bị đập mạnh tay quá mà nhân viên công lực không can thiệp nên 2 NV cho hay có bắt được 2 tên giao cho nhân viên CS.

Và ngày hôm sau một phiên họp được triệu tập, đòi ông cò Q.6 phải ra "điều trần" trước Hội Đồng Đô Thiềng. Ông cò Q.6 không được lệnh ra cho quí vị NV hỏi tội nên quí vị NV chạm tự ái xoay ra chơi xả láng chính phủ.

Có 2 điểm mà nếu quí vị HĐĐT hiểu cận kề chắc sẽ... hạ hỏa bớt phần nào.

Thứ nhất, vì anh em công nhân bị Ba Tàu Quách Nhan, sa thải một cách "mao sạch lòng" quá đấm hoàng bên cầu cứu đến nhóm Phế binh 4 không. Nhóm PB 4 K lại hằng tiết vịt, đốt lợp xe, hăm dọa hằng nên nhân viên Cảnh sát phải tung lựu đạn cay giải tán và từ đó hết tin tưởng đến mức độ 94, 36 olo cái tính chất nghề nghiệp của cuộc tranh chấp.

Thứ nhì, số người lạ mặt xô xát với 17 công nhân tại hãng Pin Con Ó là công nhân của hãng Pin con rồng do Ba Tàu Quách Nhan viên binh. Nội vụ xảy ra trong khuôn viên Hãng nên nhân viên công lực e dè không dám ra tay vì sẽ bị chụp mũ là bênh bên này bỏ bên nọ.

Có sao nói vậy về thái độ của anh em nhân viên công lực. Riêng về ông cò Q.6 thì C.O đếch có quyền xía vô, tùy nơi HĐĐT lập cáo trạng và ăn thua đ ú.

Chỉ có một điều cần nhắc nhờ quí vị HĐĐT rằng đứng vì một chút tự ái mà đòi cắt cả ngân sách tài trợ CS đô thành vì quân nhân các binh chủng phải dồn về khắp nẻo tiền tuyến 4 quân khu và nhân viên CS đô thành đã và đang đóng góp rất nhiều trong việc bài trừ đặc công phá hoại, du dãng lộng hành chọ quí vị HĐĐT yên ổn ăn no ngủ kỹ. Cúp ngân sách tài trợ, CS đô thành đối rả ruột lờ lờ với phận sự đặc công nó lộng hành là có châu nuốt thê N.V lắm á!

ÔNG PHÓ RA ĐI CON ONG THOÁT NẠN

Thế là ông Phó rầu đã dứt khoát ra đi. Điều đó khiến nhiều người chẳng khỏi buồn lòng. Nguyên nhân không phải vì họ hoàn toàn mến mộ ông hay vì đã hàm ơn nơi ông quá nhiều. Có khi còn trối lại nửa là khác. Sở dĩ họ buồn là vì từ nay sẽ hể dịp được nghe những lời bộc trực "thăng ruột ngựa" của ông phát ngôn ra nữa. Một lối nói rất khoái lổ nhủ của giới trẻ cũng như của lớp người đang vật lộn hàng ngày với cuộc sống khắc khổ này.

Chỉ riêng có tụi thợ viết—đặc biệt là tụi thợ viết C.O—là vui mừng, hơn hờ trước sự ra đi theo đúng kinh kỳ, ấy chết định kỳ pháp định chứ, của ô.Phó rầu. Nói như thế không có nghĩa là tụi thợ viết Giao Chỉ đều thù ghét ông Phó rầu cả. Sự thật họ còn cảm ơn ông rất nhiều, vì trong những năm qua nhờ ông mà báo chí lâm phen bán rất chạy do sự biết khai thác đến nơi đến chốn những lời tuyên bố vung vít của ông. Và cũng đã nhiều lần bị tề ra quân vì bị nhà Nước nghi ngờ C.O làm tay sai cho ông.

Nên tụi thợ viết cảm thấy vui mừng và cảm ơn ra rít sự ra đi của ông Phó rầu... là hợp thời quá! Bằng không giữa thời buổi giấy báo mắc hơn vàng này, nếu ông Phó rầu còn được xuất hiện đều đều, tự do phát ngôn đều đều, thì chắc chắn tụi thợ viết Con Ong sẽ hốc hác ngay. Vì không lẽ nghe thế mà không tường thuật lại cho quý độc giả thân mến coi chơi thì lương tâm sẽ cắn rứt chịu gì nổi. Mà tường thuật đầy đủ, tường thuật nguyên con lời ông thì xe cây hốt ráo về bốt cho ông, cò giữ độc quyền thì sớm muộn sẽ phải xấp tiệm, dĩ nhiên tụi thợ viết sẽ thất nghiệp bỏ mẹ luôn. Thật mà!

VĂN CÒN NGON

Trước khi khăn gói quâ mướp về hưu non, ông Phó rầu đã xuất hiện lần chót trên vô tuyến tăng hình để nói câu từ biệt với quốc dân đồng hồ. Thú thật, nhìn mặt ông Phó rầu trên màn ảnh nhỏ bữa đó, toàn thể bọn C.O đã lệ rơi thánh thót vì cảm động quá! Không cảm động sao được khi nét mặt ông Phó lúc ấy nom sao buồn lạ, và lời nói của ông nghe như có một âm hưởng nghẹn ngào tức tưởi. Thế mới biết cảnh già biệt muộn đời vẫn là một sự buồn rầu ra rít vậy. Có điều trong nỗi buồn thâm thía ấy, người ta vẫn phục ông Phó rầu ở điểm khi ông tuyên bố sẽ trở về quân đội chứ không thêm xin giải ngũ để an hưởng cảnh nhàn nhả ngoài đời. Trở về quân đội tức là chịu khép mình trong kỷ luật sắt thép của nhà choang, một điều mà người ta xưa nay ít ai thích thú, nhất là mấy ông đại diện vừa bị đá văng khỏi nhà hát tây. Thật thế, nhớ lại bữa 29-8 vừa qua, sau khi biết chắc mình đã bị quân chúng cử tri "cảm ơn", nhiều ông nhiều cậu cựu đại diện còn lưỡng lự trong hạn tuổi ắc ẽ bên hải quâ, mặt mũi xanh rờn như những đũa mắc chứng kinh phong.

Tiếp theo là một sự chạy chọt hết công hầu này đến công hầu khác để xoay xở 1 cái giấy miễn dịch vily do... thiếu sức khoẻ! Mẹ kiếp hành động của bọn này thật tởm điu chịu được. Ông Phó rầu (bây giờ đã trở thành ông Phó cựu) có quyền kêu chúng tới bắt xách dép cho ông đi là vừa.

Nb tung như pháo bông trên nền trời thơ ấu :

Những Giọt Mực

Tác phẩm của ngòi bút chọt quên cay đắng : KIỀU PHONG suy nghĩ ba năm, viết trong 3 tháng, viết để xứng đáng với lời khuyến khích của thân hữu. Nhà văn Nhật Tiên: "Tuyệt vời! Những Giọt Mực vượt xa những tác phẩm trước". Ông Đạo Cây: "Đạo hữu Kiều Phong viết văn hay thế mà bỏ đi viết báo thật ướng". Cao Bồi Già: "Suốt 10 năm nay ta chưa gặp một quyển sách nào khiến ta xúc động ghé góm như: Những Giọt Mực". Đăng Giao: "Đọc vài đoạn trích. Tôi đã mê cuốn sách của bạn" v.v.

PHÁT HÀNH NGÀY : 7-11-1971

VÀNH MÓNG LỢN

Tuần trước vì bận rộn nhiều chuyện linh kinh, nên Tòa Án Con Ong phải tạm đình một kỳ. Tuần này đáng lẽ Tòa cho xử vụ Thượng Tọa Trí Quang xin dly hôn, với bà đầm xè Trần Văn Đôn, nại cơ "y thị" ngũ lang chạ với đủ hạng người. Tuy nhiên vào giờ chót, Tòa lại nhận được đơn của Nguyễn Cu Đen tự Cử Tri truy tố dân biểu Diệp A Hềnh về tội công khai phi báng nguyên đơn qua hành động công du buôn quần si líp vừa qua.

Tòa Án Con Ong nhận thấy vụ án này có tính cách... thể thống Quốc gia, nên phải xử ngay theo thủ tục khẩn cấp. Và sau đây là thành phần phiên Tòa :

CHÁNH ÁN : Cao Bồi

BỒI THẨM I : Phạm Thuởng

BỒI THẨM II : Tiểu Ngọc

LỤC SỰ : Dzoãn Bình

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Văn Quân

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO : Công Tử Sơn Tây

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Nguyễn Bá Lương

MỔ TÒA : Đới Diệc

(Đây là phiên tòa mà bị cáo là một dân biểu, nên Chánh Án tự quyết định phải tìm một chỗ nào xứng đáng để xử. Cuối cùng bọn CO chọn được một nơi thật lý tưởng, đó là... chợ cá Chánh Hưng. Xử tại đây có cái lợi là không sợ làm phiền lòng dân chúng, vì người mãi mãi cá tron mũi họ đã bị điếc, không còn khổ sở vì mùi... dân biểu nữa.)

Mười lăm phút trước khi phiên Tòa nhóm họp dân chúng đã kéo đến thật đông. Và giờ cao nhiều biểu ngữ như sau :

— Công Lý trên hết. Chấp nhận một sự mua bán, đôi chác là không xứng đáng, là ăn hại đất nát.

— Yêu cầu Chánh Án tư đánh thức lương tâm trước khi xử án.

— Yêu cầu Tòa Án CO có phán quyết ngay tót xuyết. Kéo dài thời gian nghị án ba bốn ngày để mắng cá với bị cáo, coi kỳ lắm !

— Đồng lõa với hành động... buôn quần si líp là phông ứ vào cán công lý.

Sau khi giờ cao biểu ngữ nhằm khuyến cáo Tòa Án Con Ong, đám đông còn bắt chước anh em SVHS làm một phát. "Trưa Không Ngủ", hát vang lời hát sau đây :

Hãy lắng tiếng nói vang lên trong tâm hồn mình

...Tòa ơi
Con tìm chân chính không bao giờ biết phán quyết lảo

Vung lên, non nước kia đang còn mong chờ
Tòa Con Ong yêu dấu ơi, xin đừng ăn ti...

Trước sự ồn ào của đám đông, Chánh Án tư cảm thấy nhột quá. Bèn cho xử ngay. Và phiên Tòa bắt đầu.

MỔ TÒA : Tòa Án bắt đầu.

CHÁNH ÁN : Tòa xử vụ Nguyễn Cu Đen tự Cử Tri kiện dân biểu Diệp A Hềnh về tội công khai phi báng.

MỔ TÒA : Nguyễn Cáo và Bị Cáo bước lên vành móng lợn.

(Bị Cáo với com lè, cạc tấp, kính trắng bệ vệ bước lên. Trong khi đó thì Nguyễn Cáo toàn thân chỉ vốn vẹn có mỗi một chiếc khố rách run rầy tiến lại vành móng lợn.)

CHÁNH ÁN : Nguyễn Cáo Nguyễn Cu Đen tại sao lại mặc khố ra hầu Tòa ? Không sợ bị bỏ bót về tội công xúc tu sĩ hả ?

NGUYỄN CÁO : Bẩm Quan nhón cứ ra Bộ Kinh Tế hỏi ông Phạm Kim Ngọc thì rõ !

CHÁNH ÁN : Thôi, hỏi Phạm Kim Ngọc há ? lại bảo ra Bắc Kỳ mà hỏi Lê Duẩn thì bỏ mẹ ! Còn Bị Cáo, theo chỗ Tòa biết thì đa số dân biểu tư cách đầu hèn hạ lắm cơ mà. Sao bị cáo lại có vẻ ngông nghênh hách xi xằng vậy ?

BỊ CÁO : Thưa ông Chánh Án, sở dĩ tôi có cái tác phong bệ vệ như thế này là nhờ tôi ướp đầy mùi hôi nách của ông lớn.

CHÁNH ÁN : A ra thế ! Nhưng Tòa lưu ý Bị Cáo, giữa nơi này Bị Cáo hãy bỏ bộ mặt vênh vênh, vào vào đi. Tòa cóc biết đêm nên không sợ guom Đứ Thánh Trần. Cóc biết rét xéng nên dù mùi hôi nách của ông lớn hay mùi hăm ba li he của bà

lớn cũng không thể áp lực nổi Tòa. Hãy đem những thứ đó ấn vào mũi ông Chủ Tịch để mà xin công du nghe chưa ?

(Chánh Án tư vừa phán xong, bị cáo mặt tái mét hai đầu gối run run như chỉ chực quỳ. Chánh Án nhìn bị cáo nhếch mép cười.)

CHÁNH ÁN : Vừa mới đây bị cáo nom hách đáo đé, sao bây giờ cái lưng lại cong gập xuống mau thế nhè ?

BỊ CÁO : Dạ bẩm Tòa, lưng em thuộc loại... ô tô ma tích. Hễ va vào cái gì mềm thì nó cứng và thẳng. Còn va vào cái gì cứng, thì nó tự động gập xuống không tài nào cưỡng nổi ! (Nói xong bị cáo Diệp A Hềnh quai tay đập đập vào lưng ra vẻ hài lòng trước cái "của quý" của mình, khiến cho cử tọa cười loạn cả tòa.)

CHÁNH ÁN : Truyền bị cáo đứng thẳng người lên. Tòa đã hiểu rõ cái ưu điểm để thành công của bị cáo rồi. Bây giờ bị cáo hãy chuẩn bị nghe Tòa hỏi đây.

BỊ CÁO : Dạ em đã sẵn sàng.

CHÁNH ÁN : Nguyễn đơn Nguyễn Cu Đen thừa bị cáo về tội công khai phi báng. Bị cáo có nhận tội không ?

BỊ CÁO : Em không hề có hành động đó. Nguyên cáo đã vu khống một cách hết sức trắng trợn. Tiện đây em xin truy tố...

CHÁNH ÁN : Im ! Đầu phải bị cáo muốn truy tố ai ngang xương cũng được.

BỊ CÁO : Dạ nhưng mà... em có tiền ! Có tiền mua tiền cũng được, thưa ông Chánh Án !

CHÁNH ÁN : Bộ bị cáo tính mua Tòa Con Ong đây hả ?

BỊ CÁO : Dạ nếu ông Chánh Án vui lòng. Thú thật với Tòa em không mua nổi lúc nhiều vị Thẩm phán, chứ một mình ông Chánh Án thì xong ngay ạ.

(Thấy bị cáo trắng trợn đề nghị r chuyện mua bán đôi chác, Chánh Án tư giận quá. Giận đến đôi chân tay run lẩy bẩy và không thốt lên được một lời nào. Mấy vị Bồi Thẩm thấy mặt Chánh Án xanh như tàu lá ngời là bị gió, vội vàng né nhau khiêng vào phòng nghị án để cạo gió giác hơi.)

MỔ TÒA : Tòa án Con Ong tạm đình.

(Sau lời rao của Mổ Tòa, cử tọa phần nộ la lối om xòm, vì hiểu lầm Chánh Án phú linh để mắng cá với bị cáo. Nhiều kẻ quá khích đã tụt cả quần lót vớt lên bàn Chánh Án tư. Giữa lúc hỗn độn nhất thì ông Chánh Án và hai vị Bồi Thẩm lại xuất hiện)

CHÁNH ÁN : Yêu cầu mọi người giữ trật tự.

CỬ TỌA : Đã đảo Chánh Án tư âm mưu ăn tiền, bốp méo công lý. Đúng là ăn phải đũa...

CHÁNH ÁN : Các người hiểu nhầm rồi. Tòa xin long trọng tuyên thệ nếu Tòa mà có đớp bần thì Tòa liếm đít cho cả nước.

CỬ TỌA : Sư bố đũa nào thề lảo !

CHÁNH ÁN : Đồng ý ! Sư bố đũa nào thề lảo !

(Sau khi nghe Chánh Án tư thề một cách hết sức là long trọng, cử tọa tỏ ra hài lòng đồng ý bảo nhau đặt móng xuống ghế trong vòng trật tự. Không có một chuyện đáng tiếc nào xảy ra. Phiên Tòa do đó lại tiếp tục.)

CHÁNH ÁN : Đáng lẽ Tòa phải tổng giam bị cáo về tội hối lộ có tính cách nhục mạ Thẩm phán. Nhưng xét thấy bị cáo vốn mang giòng máu Chợ lớn, lại làm nghề db, hành động hối lộ đã trở thành một thói quen, một thứ bệnh, nên Tòa không thêm chấp. Tuy nhiên tòa lưu ý bị cáo nên giữ mồm giữ miệng, không được ăn nói cầu thả nữa.

BỊ CÁO : Dạ cảm ơn ông Chánh Án.

CHÁNH ÁN : Khởi ơn nghĩa con mẹ gì hết. Bị cáo hãy trả lời ngay thẳng là bị cáo có phi báng nguyên cáo không ?

BỊ CÁO : Dạ em không hề...

NGUYỄN CÁO : Mày đứng là đồ vừa đánh trống vừa ăn cướp. Mày nói mày không phi báng tao. Vậy chứ thẳng chó nào buôn quần si líp đàn bà để cho tội nhà báo nó rêu rao loạn cả lên vậy ?

BỊ CÁO : Tao !

NGUYỄN CÁO : Thưa ông Chánh Án

ràng bị cáo đã nhận tội. Yêu cầu ông chánh án bố tử nó để làm gương cho dân biểu.

BỊ CÁO : Bẩm toà, em quả thật có buôn quần si líp, nhưng em không hề phi báng nguyên cáo.

(Chánh án tư nhìn đồng hồ thấy đã đến giờ Chef Typo đòi bài, bèn lấy mắt ra hiệu cho chuyên viên buộc tội làm việc.)

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Thưa quý Tòa đây là r vụ án đáng xấu hổ. vì quý Tòa cùng những cử tọa ở đây đều là cử tri. Tóm lại là những người đã từng «r» ra bị cáo với ước vọng có một người đại diện một tiếng nói nơi Tòa Nhà Lập Pháp.

Nhưng đau đớn thay, chúng ta lại sanh lầm quái thai và kết quả bị thảm như Tòa đã thấy : Bị cáo nhờn nhờn nơi Hạ Viện không phải là phục vụ cho cử tri đồng bào, mà là phục vụ cho... là đa mấy em bé sống bằng nghề vũ sexy, chuồng cời. Đây không phải là một sự nhục mạ nặng nề đối với cử tri, thì còn là cái quái gì nữa. Mong Tòa hãy nghiêm khắc trừng trị bị cáo bằng một bản án thật nặng nề để làm gương cho những dân biểu đang lăm le làm chuyện đê tiện gỡ lại vốn trong kỳ tranh cử vừa qua.

(Chuyên Viên Buộc Tội làm việc xong, đến lượt Luật Sư Nguyễn Cáo tiến lên vì rút cho thân chủ của mình.)

LUẬT SƯ NGUYỄN CÁO : Thưa quý Tòa chỉ công vô tư, nham nhở nhưng lại đứng đắn ra rít. Đúng như ông Chuyên Viên Buộc Tội vừa ngôn. Hành động buôn quần si líp của bị cáo là một sự nhục mạ, phi báng nặng nề đối với thân chủ tôi.

Thân chủ tôi sẽ bị mang tiếng là đồ nát thiếu ý thức nên mới chọn một kẻ bần thiêu như bị cáo làm đại diện. Còn một điểm nữa là bị cáo chưa được hợp thức hóa sự đắc cử, thế mà đã vung vít buôn đồ lót đàn bà. Thứ hỏi một khi đã được hợp thức hóa rồi, bị cáo lộng đến chừng nào nữa. Hạ nghị Viện là một cơ quan dân cử hạng nhón, là linh hồn của nhân dân chứ không phải là chỗ chứa quần si líp vũ nữ sexy, sấm Cao ly, hay vàng thoi, bạch phiến. Hành động bần thiêu của bị cáo không những có tính cách phi báng thân chủ tôi, mà còn là một hành động g phá hoại chế độ, khi muốn lố bịch hóa một phần cơ chế dân chủ của ta. Xin quý Tòa truyền bị cáo bồi thường xứng cho thân chủ tôi. Xin cảm ơn quý Tòa.

(Luật Sư Nguyễn Cáo vừa trở về ghế ngồi, cử tọa đều ngهن cõ ngóng nhìn về phía Luật Sư Bị Cáo Nguyễn Bá Lương, để chiêm ngưỡng một đại gia nò đã từng làm sáng danh nền nãng bị đội đĩa. Như một kếp hát cải lương sung sướng trước đám đông ngưỡng mộ. Luật sư Bị Cáo giờ hai tay lên cao làm một phát tông chào, rồi bắt đầu mở máy còi.)

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Thưa quý Tòa chỉ công vô tư. Tôi không đồng ý với ông CVBI khi cho rằng việc thân chủ tôi buôn quần si líp là r sự phi báng đối với nguyên cáo. Như phần đông mọi ông lớn đều rõ, vũ sexy là một nghệ thuật đáng được khuyến khích. Thân chủ tôi buôn quần si líp cho mấy em thợ vũ, tức là phục vụ nghệ thuật, nâng cao nền văn hóa Annam ta. Một người biết lo cho tiền đồ đất nước như vậy không thể bị kết án một cách oan uổng. Còn nếu cho rằng việc thân chủ tôi buôn quần si líp là một hành động đốn mạt, thì cũng không thể nào kết án thân chủ tôi được, vì dân biểu vốn... Trời sanh ra thế. Nếu không buôn quần si líp thì thân chủ tôi đâu còn là dân biểu Diệp A Hềnh. Đó là một sự tự nhiên do tạo hóa an bài. Nguyên đơn kiện thân chủ tôi thì có khác nào kiện chó ăn kit ! Đây là một hành động thiếu ý thức của nguyên cáo và trong trường hợp này hành động đó đã trở thành một sự riếu cợt đối với quý Tòa. Mong quý Tòa tha bổng cho thân chủ tôi và tổng cõ nguyên cáo vào tù.

CHÁNH ÁN : Đề tránh bị hiểu lầm, đặc biệt phiên Tòa này, Tòa bỏ qua cái khoản nghị án. Xét rằng bị cáo đã quá tình phi báng nguyên cáo, nhưng là một sự phi báng có tính chất... trừu tượng, nên Tòa tha bổng; Nhưng truyền bị cáo phải bưng bô cho nguyên cáo, trong vòng 3 tháng để bồi thường tí tí thiệt hại.

MỔ TÒA : Tòa Án Con Ong bế mạc.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi
VĂN-QUÂN hạ thủ

THAN VĂN

Phải thành thật nhận rằng, thái độ của các thầy An Quang gần đây đã làm mọi người mất bém đi niềm tin tưởng. Các thầy chỉ nói, chỉ than mà chẳng có làm gì cả.

Đối với vụ Mèo nó mời Trung Công vào LHQ và đuổi cả Đài Loan ra ngoài thì các thầy tỏ ý lo sợ rằng "số phận của Miền Nam VN có thể còn tệ bạc hơn cả Đài Loan hiện nay". Đối với việc chính quyền kêu gọi dân chúng cầu nguyện hòa bình trong ngày 1-11 thì các thầy tỏ ra nghi ngờ và đặt câu hỏi "phải chăng chính phủ này đã đến lúc vô dụng, phế thải sau những biến cố bên ngoài bắt đầu chỉ phối vào nội tình xứ sở?"

Còn đối với việc Mỹ bắt tay Trung Công thì các thầy bảo đó là "cuộc trao đổi quyền lợi giữa các phe với nhau, bắt chấp máu xương của dân tộc."

Những điều các thầy nói đó đúng lắm, hay lắm, nhưng thật ra chẳng có gì mới lạ cả, con nít chúng cũng biết. Các thầy cứ ngồi một chỗ, cứ uống nước trà, rung đùi mà than thở như vậy thì có giải quyết được cái gì không. Có cứu được Miền Nam này khỏi "tệ bạc" như hòn đảo của Trường giới Thạch không, có đem lại hòa bình thực sự cho xứ sở và có làm cho chúng nó tôn trọng máu xương của dân tộc không?

Nhiều khi chẳng biết các thầy chủ trương ra làm sao nữa. Các thầy kết án chính quyền hiện tại là chủ chiến nhưng khi chính quyền tỏ ý ăn năn, hối hận bằng cách "cầu nguyện hòa bình" thì các thầy lại không chịu, lại nghi ngờ! Các thầy đòi hòa bình nhưng khi hai phe bắt tay nhau để chuẩn bị hòa bình thì các thầy lại la hét lên rằng chúng nó phản bội, chúng nó coi thường máu xương của ta!...

Vậy, các thầy muốn gì? Các thầy muốn máu xương của ta cứ đổ hay muốn hòa bình? Các thầy muốn chính quyền hiện tại cứ chủ trương bốn không cứng ngắc hay muốn họ biết uyển chuyển với thời cuộc? Vừa rồi, các thầy đã khơi ra để anh em TPB và sinh viên học sinh nhào ra tranh đấu cho lý tưởng tự do dân chủ để rồi các thầy bỏ rơi họ, các thầy cứ rung đùi uống nước trà, chẳng quan tâm gì tới họ cả. Hỏi ra thì các thầy bảo, Mỹ nó chưa giúp nên chưa làm gì được!

Như vậy là các thầy mâu thuẫn thấy mẹ. Các thầy chống Mỹ hay theo Mỹ? Nếu chống Mỹ thì tại sao phải chờ nó cho phép mới dám tranh đấu? Thì ra năm 63, các thầy dám can đảm chống chính quyền Ngô đình Diệm cũng vì Mỹ nó giúp đỡ, nó cho phép, nó bật đèn xanh cho mà chống. Còn bây giờ nó vẫn bật đèn đỏ nên các thầy rét, các thầy chỉ xúi trẻ ăn cướp gà và ngồi một chỗ mà than vãn suông.

Cứ cái đà này, một ngày nào đó, đểch còn ai dám theo các thầy nữa cho mà xem. Dù có muốn kính yêu các thầy đi nữa nhưng mọi người đã bắt đầu sợ, bắt đầu ngán các thầy mất rồi.

Thôi thì các thầy cứ tiếp tục tranh đấu bằng cách ngồi uống nước trà đi và chờ Mỹ nó bật đèn xanh cho. Nản các thầy quá! Các thầy vừa nhát gan lại vừa khôn lỏi tỏ mẹ, hơn cả mấy anh dân biểu thuộc khối "củ lẳng" hiện tại nữa!

BI KÝ

Mới đây, tờ Ch.L. có một đoạn tin ngắn như sau, có thể được dùng làm "bi ký" cho một nhật báo:

"Sáng nay 5 nghị viên Đà Nẵng là các ông Trần Đức Tôn, Nguyễn ngọc Viên, Trương hữu Bích, Phan Phụng và Trần ngọc Tú đã được dân biểu Phan Xuân Huy hướng dẫn vào phòng họp của ông để mở một cuộc họp báo "bỏ túi, kể lại những thâm cảnh bảo lụt miền Trung và xin TT bớt ăn chơi trong lễ nhậm chức để lấy tiền cứu giúp nạn nhân bão lụt đang đau khổ tại miền Trung".

"Theo lời các nghị viên này thì hiện nay đồng bào nạn nhân bão lụt chưa nhận được sự giúp đỡ nào của chính quyền, họ vẫn phải tự túc từ nơi ăn đến chốn ở trong khi mưa gió vẫn còn

"Họ mong mỏi: Nếu chính quyền có giúp, hãy giúp một cách thiết thực hơn, đừng để cho tệ trạng đầu cơ, do một thiểu số người chủ trương, xảy ra như những lần cứu lụt trước.

"Các nghị viên còn cho biết, họ được ông thị trưởng Đà Nẵng hướng dẫn vào đây, ngụ tại một khách sạn ở Chợ Lớn do một người Trung hoa có dính líu trong vụ chiếc tàu buôn lậu 18 triệu bị bắt trước đây tại Đà Nẵng cung phụng. Và cũng khi tới Saigon rồi; ông thị trưởng mới cho biết họ "di dự lễ nhậm chức Tổng Thống". Đồng thời, ông Trưởng ty Thông tin Đà Nẵng (có mặt trong phái đoàn) có đưa cho họ một bản kiến nghị "mừng Tổng thống đắc cử" làm sẵn và yêu cầu họ ký vào, nhưng họ đã cự lực phản đối và đã rời khỏi phòng ngủ để đến cư ngụ tại một nơi khác chờ ngày về Đà Nẵng."

Đọc xong đoạn "bi ký" hấp dẫn trên, bọn CO có những nhận xét sau:

1) Ngày xưa, có những ông vua như Lê Long Đĩnh, Lê Uy Mục, Lê Tương Dực...viên chơi, xa xỉ quá độ mà làm cho mất nước, mất ngôi vua. Nay 5 ông nghị viên Đà Nẵng lại xin TT Thiệu "bớt ăn chơi", phải chăng mấy ông này muốn đem vua thời nay so sánh với vua thời xưa?

2) TT Thiệu đã chỉ thị cho các viên chức bên dưới phải gấp rút lo việc cứu trợ đồng bào bão lụt miền Trung và chính Tổng thống sẽ theo dõi công cuộc cứu trợ đó, thế mà mấy ông nghị ĐN lại bảo "hiện nay, đồng bào nạn nhân bão lụt chưa nhận được sự giúp đỡ nào của chính quyền". Như vậy, phải chăng chỉ thị của Tổng thống đã không được các viên chức bên dưới thi hành? Hay Tổng thống mãi vui với ngày đăng quang quá nên quên không theo dõi công cuộc cứu trợ như Tổng thống hứa với đồng bào?

3- Ngày đăng quang là một ngày vui, lẽ ra được mời tham dự là một điều hân hạnh, thế mà 5 ông nghị viên Đà Nẵng lại cáo giác là bị thị trưởng ĐN lừa vào để dự lễ. Nếu đúng như vậy thì ông thị trưởng ĐN này thật lắm chuyện, chuyên nâng bi Tổng thống một cách vụng về, ngớ ngẩn để Tổng thống bị mang tiếng. Tại sao không nói thẳng với các nghị viên là đưa họ vào dự lễ đăng quang của nhà vua mà phải lừa bịp, đầu điểm quanh

co như vậy? Cứ làm như lễ đăng quang là một cái lễ xấu xa, tội lỗi lắm ấy thôi!

4- Các anh nghị hèn Tôn, Viên, Bích, Phụng, Tú nói trên thật đáng trách. Người ta đã đưa từ Đà Nẵng về đây, cho ở khách sạn của Ba Tàu và cung phụng đủ mọi thứ để chỉ có việc tới dự lễ đăng quang và ký tên vào 1 kiến nghị mừng Người đắc cử thôi, thế mà cũng không chịu, cũng phản đối rùm beng làm mất mặt người khác. Làm mất mặt ai thì được chứ mất mặt ông thị trưởng Đà Nẵng thì phiền lắm. Các anh nghị hèn kia không nhớ tới tấm gương Phế binh Tân đô sao?

TÂN NỘI CÁC

Trước đây, vì bận lo lắng cho ngày đăng quang, TT Thiệu chưa thể thực hiện nổi việc cải tổ nội các. Bây giờ đăng quang đã xong, việc cải tổ trở thành mối quan tâm hàng đầu của TT.

Thế nhưng, việc khó khăn vẫn là không biết sẽ chọn ai vào chân tể tướng. Nhiệm kỳ mới của Tổng thống thì cái gì cũng phải mới, do đó cần phải có một tể tướng mới.

Biết được như vậy nên các chính khứa thuộc hàng ngũ đối lập cuối và có mỗi đảng ra sức hoạt động để mong bắt ghế. Những màn chửi bới nhau, hạ nhau đang được thực hiện.

Như mới đây, khi có tin ông Ngoại Lãm sẽ được đơn lên làm tể tướng thì lập tức có ngay một sự phê bình nghiêm khắc của ông Nguyễn ngọc Huy, một trong những lãnh tụ thuộc hàng ngũ đối lập cuối và có mỗi, người từng hết lời bênh vực cuộc độc cử vừa qua. Ông Huy cho rằng ông Lãm không thể làm tể tướng được, ông Lãm không có tài, lắm cầm, nên nếu ra làm tể tướng thì nguy hiểm cho quốc gia lắm.

Sau khi chê bai ông Lãm một cách tận tình xong, nhà lãnh tụ đối lập cuối bên di một i đường tình nguyện làm tể tướng. Nhà lãnh tụ bảo nếu TT mà trao ghế cho, ông ta sẵn sàng nhận, ông ta giỏi hơn ông Ngoại Lãm nhiều, lại từng có công chụp mũ cho phe đối lập là Cộng sản hết để cứu nguy cho TT...

Mặc dù đã sẵn sàng như vậy nhưng dường như ông Huy vẫn không được lọt vào mắt xanh của Tổng Thống. Tổng Thống muốn dành chức tể tướng cho ông Bông, chủ tịch phong trào "Quốc gia cần tiền", tức là lãnh tụ cao cấp hơn ông Huy. Tuy nhiên, ông Bông còn có chút khách khí nên không nhận và tiến cử người đồng chí Nguyễn ngọc Huy. Nhưng ông Huy vẫn bị Tổng thống từ chối, không tin nhiệm vì không tin ở tài năng của ông này.

Thế là ông Huy thất vọng, bao nhiêu công lao vừa qua đều như đổ xuống rãnh hết cả. Và cuộc cải tổ nội các, do đó, vẫn còn nhiều bế tắc. Trong khi đó, một đối thủ khác của ông Huy là ông Hà thúc Ký, cũng là một lãnh tụ Đê Vê, có tin sẽ được Tổng Thống trao cho ghế tể tướng. Nhưng ông này dụng ngay sự chống đối của ông Ngãi, người từng được phong cho danh hiệu "tiếng nói gia nô của Thượng viện". Ông Ngãi sẽ chống ông Ký đến cùng để trả mối thù khai trừ ngày trước.

Thành ra cuộc cải tổ nội các sẽ còn nhiều sóng gió. Các chính khứa sẽ còn chửi nhau hạ nhau dài dài như sau này. Và không biết tới tết Congo nào TT Thiệu mới có được nội các mới đem trình lảng.

Bọn C.O có một đề nghị rất xây dựng. Nếu các ứng viên tể tướng và Thượng thư nhiều quá khiến Tổng thống bối rối không biết chọn ai, Tổng thống nên tổ chức một kỳ thi tuyển. Các ứng viên sẽ làm một bài luận với đề tài như sau: "Thế nào là một gia nô gương mẫu?" Hoặc "Thế nào là một đối lập cuối gương mẫu?" Bài của ứng viên nào xuất sắc nhất tức là ứng viên ấy có tài làm gia nô, làm đối lập cuối xuất sắc, Tổng thống hãy chọn làm tể tướng. Còn các ứng viên khác sẽ tùy số điểm mà xếp vào những chân Thượng thư trong nội các.

Theo cách này, Tổng thống sẽ có ngay một tân nội các "lý tưởng" nhất thế giới.

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liền)

☐ KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.

☐ CẦU LẠC BẾ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỹ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG

☐ VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)

Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thảo Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch.

Phòng ăn Phụng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)

Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)

Tất cả đều được trang bị tối tân.

Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quán, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và ar toàn như Thủ Đô

☞ TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

▽ CỬ SỪNG

VỊ TÔNG THỐNG CỦA HÒA BÌNH

Mấy năm về trước, đũa nào vô phúc mở mồm ra mà phát ngôn đến cái sự hòa bình là bố mẹ sớm. Chỉ có nước rừ tù. Như trường hợp ứng cử viên Tổng Thống Trương đình Dzu chẳng hạn. Ở tù miết, cho mãi đến bị giờ vườn chưa được ra. Nhưng trong cái năm con Heo này thì thiên hạ được phép nói thả giàn. Bởi lẽ chính nhà nước đã công khai tán dương vấn đề hòa bình. Và tân tông thống đã biến ngày lễ quốc khánh 1-11 thành một ngày cầu nguyện cho hòa bình.

Trong bài diễn văn dài khoảng 20 phút đọc sau khi tuyên thệ, tân tông thống đã lớn tiếng kêu gọi "vì hòa bình, vì tình thương nhân loại, chính phủ miền Bắc hãy cùng với miền Nam thực hiện một cuộc ngưng bắn toàn diện và tức khắc thảo luận nhanh chóng ký kết hòa bình để sau đó tiến đến giai đoạn thống nhất đất nước. Trong thời gian chờ đợi, tông thống Thiệu đề nghị hai miền hãy cố gắng xích lại gần nhau bằng cách thành tâm trao đổi thư từ thăm viếng và sau đó tới trao đổi kinh tế thương mại.

Nếu thế thì quả thiệt là một sự vô cùng qui hóa. Từ hơn mười năm nay việc trao đổi thư từ giữa hai miền đã bị cắt đứt một cách không kèn không trống. Dân chúng ở phía bên này cũng như ở phía bên kia đều nguyền rũ cổ ngóng trông việc tái lập một quan hệ về thư tín này, dù là mỗi tấm bưu thiếp chỉ được ghi chép vồn vẹn có dăm ba hàng chữ. Nhưng dù sao có cũng còn hơn không. Nay nhà nước Cộng Hoà lại còn tiến xa hơn nữa là trao đổi kinh tế và thương mại, rồi kêu gọi ngưng bắn tức khắc và ký kết hòa bình.

Thật chả còn gì thông khoái hơn khi người ta vào một ngày đẹp trời nào đó — thấy những chuyến tàu xuyên Việt chuyên chở những toa xe đầy ắp lúa gạo, soài, sầu riêng ra Bắc để rồi đổi lấy những toa xe chở cam Bô Ha, bưởi Nghệ, bưởi Phú Đoàn, quýt Thái Nguyên vào Nam.

Nhưng liệu cái ngày tươi đẹp ấy còn bao xa hồ, cái lao tặc thiên?

Chờ hoài, chờ miết, không khéo đến ngày nhắm mắt tắt hơi cũng chả được sờ vào cái đất của cô à Hòa Bình!

NGÀY LỄ ĐĂNG QUANG

Đúng như sự ước mong của Xếp, 21 phát súng cả nông chào mừng ngày vinh quang đã nổ thật ròn và cũng thật lớn y như những trái bom từ trên B52 rơi xuống các vùng canh kích tự do. Ngày lễ đăng quang ở Saigon buồn như Tết. Bởi lẽ một khu vực rộng lớn từ phía cầu Thị Nghè tới nhà thờ Huyện Sĩ đã bị phong tỏa, bằng những hàng rào dây thép gai, không những cấm xe cộ qua lại mà ngay như khách bộ hành cũng dèch được phép lai vãng. Thành thử ra dân chúng chỉ được nhìn thấy mặt rồng ở trên Ti Vi mà thôi.

Cái đám nhân loại cư ngụ ở chung quanh khu vực công trường Lam Sơn lại còn chịu nhiều sự cay đắng hơn nữa. Nhà cửa bị đóng kín mít cứ y như là hồi Tết Mậu Thân. Cũng may là thiên hạ đã sớm khôn ngoan, hôm trước đã đi chợ để tích trữ thức ăn, nếu không thì chỉ còn nước uống la de trừ bữa.

Gọi là lễ đăng quang có khác. Khung cảnh vắng thiệt là quang đăng chả có ma mọi nào dám chường mặt ra đường. Những quan khách tới tham dự hầu hết đều là người nhà, kể cả ông chủ tịch Viện Cầu Mống.

Xếp ông xếp bà đều vui tươi hơn hồ hơn thường nhật. Riêng ông Phó của Xếp thì vườn chống ba toong như thường lệ. Phóng viên đài Saigon đã cần thân tường thuật rằng, tân Phó Tông Thống đã tới rất đúng giờ tuy có chống ba toong nhưng sự đi lấy.

Ông cựu Phó Râu không có mặt. Cái ghế dành riêng cho ông ngồi, vào giờ chót được người ta khiêng đi chỗ khác. Có một anh «Đôn-na» tên là Vương Sơn Thông chi đó, chơi trò xập xì xập ngẫu cũng mặc áo lãnh tụ và để ria mép giống hệt ông Phó Râu định lén phéng ngồi vào cái ghế đó, nhưng

ban trật tự đã kịp thời nhận ra được, họ bèn mời anh ta về đúng cái vị trí dành cho đám «Đôn-na». «Đôn-na» là một từ ngữ mới do gốc từ Hồ văn Minh ứng cử viên Phó Tổng thống hụt sáng tác ra. Theo gốc từ Minh cho biết thì «Đôn-na» là một tên thuốc dùng để chữa bệnh thú mồm. Danh từ y học này dùng để thay thế cho hai chữ gia nô đã bị thiên hạ sử dụng đến rách nát, chả còn lý thú chi nữa!

CHÁY NHÀ RA MẶT CHÓ!

Trước kia thì một số những kẻ lạc quan tếu mới chỉ nghi nghi hoặc hoặc cho rằng các đàn anh Mèo tuy có đều chắc cũng chỉ đến một mức độ nào thôi chứ không có đến nỗi nào lại giờ mặt cái rụp. Nhưng sau khi xảy ra cái vụ Đại Loan bị đuổi cổ ra khỏi Liên Hiệp Quốc để cho Trung Cộng về ngồi chễm chệ thì người ta mới rõ cái mặt ma cà chớp vô cùng đều cang của Mèo.

Dân Đại Loan là ó «tứ nà ma» Mèo rằm trời đất Riêng cụ Trương thì đau như hoạn. Là một quốc gia sáng lập viên lại là một trong số ngũ cường sau đệ nhị thế chiến, hơn nữa cũng lại còn là một đồng minh sát cánh chiến đấu với Mèo từ mấy chục năm nay, thế mà trong phút chốc, cả cụ Trương lẫn nhân dân Đại Loan đã bị Mèo cho roi đánh đập. Không một sự tiếc thương, cũng chả có đôi lời từ tạ. Y như một gã Sở Khanh sau khi liễu chán hoa chê bèn đi một nước bài tâu mà.

Trông người lại ngắm đến ta. Mỗi tình giữa ta và Mèo mới chỉ kéo dài chừng hơn mười niên nay. Nếu kể cả cái khoảng thời gian Mèo đá đít Tây thì cũng xấp xỉ hai mươi niên. Một sự đại bất hạnh cho nước ta là đã có một kẻ thù tối nguy hiểm, lại còn có một đàn anh ba que số lá kèn, bông sua bắt tay ngay đây và giờ mặt cũng ngay đây.

Cứ xem như thái độ của Mèo đối mí lị cụ Trương bị giờ và đôi mí cụ Ngô trước đây cũng đủ rõ.

Vậy thì đừng có tưởng bở!

Phải thất lạng buộc bụng trước đi thì vừa. Thương Viện Mèo dọa cúp 549 triệu đôn viện trợ về kinh tế cho ta đó. Thế là sau cái đôn chính trị bắt tay mí Trung Cộng, các đàn anh đã giờ luôn đến chiều số thứ hai là chiều số ác độc về viện trợ phòng thủ rằng đàn em còn hơi sức đâu mà chống đỡ nổi!

TRÒ CHƠI NÂNG BI

Xin Quý vị độc giả thân mến của Con Ong chớ có vội bẻ cái nhâm để nghĩ rằng trò chơi nâng bi này là một sự ám chỉ những hành động hoặc thái độ của những kẻ đang há hốc mồm để bợ đỡ nhà nước Không. Cóc phải thế. Đây là một trò chơi nâng bi thiệt lực. Không khác gì cái trò chơi Yo hay Hula-hula trước đây.

Dân chúng Tây phương mệnh danh kiểu chơi này là trò tạc tạc. Người ta cột hai hòn bi bằng nhựa vào hai đầu giây rồi khi tung ra, làm thế nào điều khiển cho khéo léo để cho hai hòn bi chạm vào nhau kêu lách cách, xong lại giạt về thu gọn trong lòng bàn tay. Nguyên tắc chỉ có vậy. Nhưng khi chơi thì mỗi người chơi một kiểu. Nhân tâm tùy mạng mỡ. Ai muốn chơi kiểu nào thì tự mình có thể sáng chế ra kiểu đó.

Với trò tạc tạc, người ta có thể chơi đứng, chơi ngồi, chơi nghiêng, chơi ngả. Chơi một mình cũng đặng và chơi tập đoàn thì càng vui.

Hiện nay trò tạc tạc cũng mới bắt đầu được phổ biến ở Saigon. Chưa thấy trẻ con chơi mà chỉ thấy toàn người lớn. Đa số là các vị dân biểu thân Hành pháp. Người sử dụng trò chơi nâng bi này một cách thành thạo nhất là mấy cha Hoàng Thông, Nguyễn Văn Huệ, Nguyễn Bất Lương, Vương Sơn Thông, Đinh Xuân Minh v.v..

Sinh sáng Dịp á Hên cũng là một trong đám người thiện nghệ về phương diện nâng bi. Chả có thể mà cái vụ sinh sáng mang về mấy cái va li si líp su chiêng cũng hột xoài đã được nhà đoàn cho chim xuống luôn, chỉ phải phạt có mấy chục ngàn đồng.

Nhưng chơi cái trò nâng bi ấy lắm khi cũng dễ vỡ mặt ghê lắm. Bị tung ra, lúc giạt về không điều khiển khéo, nó có thể tọt luôn vào mặt mũi mình làm cho toé máu là sự rất thường.

TƯỜNG NIỆM CỤ NGÔ

Sau tám năm thờ hít cái không khí tự do dân chủ, giờ người ta mới thấy nhớ tiếc lại cái thời sống dưới chế độc tài gia đình trị của cụ Ngô. Thời đó, mỗi tháng làm học xi đầu chỉ được bảy tám sin. Đó là lương công chức hạng nhất, còn nếu là lương cán bộ thì chỉ có hai sin tròn.

Nhưng dưới thời cụ Ngô, giá mỗi bát phở chỉ có từ 5 tí đến 7 tí. Buổi sáng, đi ăn điểm tâm chỉ phí hách nhất cũng chỉ tốn vào khoảng hai chục bạc là cùng. Tiền chợ mỗi ngày dù cho cơm gạo cả gói đi chẳng nữa cũng chả bao giờ quá số tiền một trăm.

Còn bị giờ thì lương cả mấy chục ngàn nhưng chưa hết nửa tháng đã hết tiền. Năm sáu ngàn bạc một tạ gạo Mèo, ăn vừa hồi vừa toàn mùi bao tãi. Mấy chục bạc một mớ rau muống. Mấy chục bạc một quả trứng. Nghĩa là chi tiêu toàn từ hàng chục hàng trăm trở lên cả. Tiếng là xài sang nhưng trên thực tế vườn rách mướp.

Hóa cho nên người ta mới thương nhớ cụ Ngô ra rít.

Nhưng thương nhớ mà làm chi một khi sự thế đã lỡ rồi!

Năm nay Ủy Ban Trung ương tổ chức tường niệm cụ Ngô đã tổ chức cuộc lễ rất linh đình kéo dài cả tuần lễ. Có cả cầu siêu lẫn cầu hồn. Như 19 kể đã chửi cụ Ngô ra rồi như cuộc kêu sau ngày đảo chính 1-11 bị giờ cũng quay đầu lại tham gia vào ngày đại lễ. Rồi những kẻ đã gián tiếp nhúng tay vào cuộc ám sát cụ Ngô cũng nhào vô để ăn cỗ vì họ đã đánh hơi thấy đảng ta có mùi tái xuất giang hồ.

Cuộc đời quả là có nhiều sự nhớ nheng thật. Cóc còn hiểu nỗi lòng dạ người đời ra làm sao nữa.

TÀI LIỆU MẬT

Phải chờ đến 8 năm sau, nghĩa là sau khi hai anh em ông Diệm đã trở thành bộ xương khô, Ngũ giác đài mới tung ra một loạt tài liệu Mật nói về vụ đảo chánh 1-11. Nực cười nhất là các tài liệu này, khi đưa sang nước Mít đã được các chú GI độc chán chê xong bèn đem đi phát mại hoặc phân phát lung tung thiên. Hiện nay người ta thấy bày bán tùm lum ở đường Bô Na.

Xin trích một đoạn nói về cú điện thoại cuối cùng của Tổng Thống Diệm với Đại sứ Cabot Lodge trong ngày đảo chánh ấy:

Tổng thống Diệm: Một vài đơn vị đã nổi loạn và tôi muốn biết thái độ của Hoa kỳ ra sao?

Lodge: Tôi không cảm thấy được thông báo khá đủ để có thể trình với ngài. Tôi có nghe tiếng súng, nhưng tôi không được rõ sự việc. Hơn nữa giờ này là 4g30 sáng ở HTĐ và chính phủ tôi khó bề trình bày quan điểm.

TT Diệm: Nhưng đầu sao ngài phải có một vài ý kiến tổng quát. Tôi là một quốc trưởng. Tôi đã làm tròn phận sự của tôi. Tôi muốn làm ngay bây giờ những gì mà nhiệm vụ và lương tri đòi hỏi.

Lodge: Tất nhiên ngài đã làm tròn phận. Tôi đã trình bày với ngài sáng nay, tôi ngưỡng mộ lòng can đảm và những sự đóng góp lớn lao của Ngài, đối với đất nước Ngài. Không một ai có thể phủ nhận công trạng của ngài về tất cả những điều ngài đã làm. Bây giờ tôi lo ngại cho ngài. Tôi được tin nói rằng những người có trách nhiệm trong hoạt động hiện thời để nghị ngài và bảo vệ ngài được yên ổn ra nước ngoài nếu ngài chịu từ chức. Ngài có được biết chuyện này không?

T.T. Diệm: Không. Ngài có số điện thoại của tôi không?

Lodge: Có. Nếu ngài nghĩ tôi có thể làm được những gì cho sự an toàn của ngài, xin gọi điện thoại cho tôi.

Tài liệu này còn phuyt ra nhiều sự bí mật ly kỳ khác. Ai muốn biết rõ chi tiết xin cứ việc thả bộ trên vỉa hè đường Bô Na tìm cuốn «Tài liệu mật của Ngũ giác Đài» viết bằng tiếng Mèo. Cuốn này rẻ mặt. Chỉ bán với giá một bò rười.

**VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG**

COTRACYN

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHÃN HIỆU TRÁI TIM

TIỂU NGỌC Người dân đen cầm cân

TỪ CÁCH MẠNG...

Ngày 1-11 là ngày Quốc khánh, nghĩa là ngày lễ mừng của cả nước. Cách nay 8 năm, chế độ Công hòa nhân vị đã bị phang kênh, nhà nước bèn mệnh danh cái ngày phang kênh ấy là ngày cách mạng thành công. Và hàng năm cứ lấy ngày này làm ngày lễ mừng cách mạng.

Ôi, cách mạng! Kể từ khi đất nước bị qua phân, ít nhất miền Nam V.N. đã được chứng kiến 2 lần «cách mạng».

Lần thứ nhất là lần truất phế ông vua Bảo Đại làm hời ăn mày. Truất phế bằng một cuộc trưng cầu dân ý, tuy rằng cử tri có 2 phiếu để lựa chọn, nhưng thực tế đó cũng chỉ là 1 trò độc diễn. Nhà chí sĩ Ngô đình Diệm được cả bộ máy tuyên truyền khổng lồ của nhà nước thời bấy giờ đề cao. Trong khi ấy sứ Bảo Đại bị kêu bằng vua dè, vua lộn, bị làm thành hình nộm đem đốt tung bưng. Cái sự tố khổ sứ Bảo Đại được thực hiện bằng đủ mọi hình thức, bằng đủ mọi phương tiện. Người ta lại còn cần tác vô áy náy đặt ra câu về: «phiếu xanh bỏ giỏ, phiếu đỏ bỏ bi», để khuyến khích quý vị cử tri quăng lá phiếu in hình «ngài ngự» trên giấy màu xanh vào sọt rác. Còn lá phiếu màu đỏ in hình nhà chí sĩ họ Ngô, dĩ nhiên là bỏ vào thùng vô bì thơ và đốt dzô thùng thảm. Kết quả vô cùng mỹ mãn: Chỉ số họ Ngô được tín nhiệm với tỷ lệ suýt soát 98 0/0. Nói cho ngay, nếu cuộc trưng cầu dân ý ngày 23-10-1955 được tổ chức một cách công bằng, sứ Bảo Đại không bị át giọng quá xá trời như rứa, thì nhà chí sĩ họ Ngô vườn có thể thắng lớn, tuy không đạt tới tỷ lệ cao ngập ấy đã làm giảm uy tín thay vì làm tăng uy tín của người được tín nhiệm.

Đang từ chế độ ấm ở hộ tề, chẳng ra dân chủ, chẳng ra quân chủ, ngày 26-10-1955 hiến ước tạm thời được ban bố để đem lại cho Annamta 1 chính thể CH. Ấy thế là Ngô trào bèn cho rằng vừa làm xong một cuộc cách mạng quốc gia, và bèn lấy ngày 26-10 làm ngày quốc khánh. Tuy đã có ngày Quốc khánh nhưng Ngô tông tông vẫn không quên ngày song thất lục bát là ngày «người» chấp chánh. Cho nên, đến ngày song thất hàng năm, bá quan văn võ lại diễn cái tích «khăn là bác họ to tay để» khúm núm và dinh đề chúc tụng «ông cụ».

Nếu định nghĩa cách mạng là một sự thay đổi nền trật tự cũ bằng một nền trật tự mới, thì cái sự cách mạng nhân vị chỉ là một cuộc cách mạng giả mạo. Bình mới nhưng rượu cũ mềm. Vườn là rượu phong kiến nhưng chứa trong cái bình công hòa. Vậy thì đó chỉ là một cuộc đảo chánh, một sự thay bậc đổi ngôi. Một sự tố phàn thây. Một ông thượng thư Bộ Lại hất đồ chiếc ngai vàng của một ông vua. Không hơn, không kém.

Quả báo nhơn tiền ngày 1-11-1963 nhà «lãnh tụ anh minh» bị lật nhào. Ngày hôm sau, 2-11, hai anh em nhà Ngô bị cho đi một chuyến tàu suốt về quê qua cái màn gọi là «suicide accidentel». Dĩ nhiên cách mạng thành công. Ngày 1-11 được nhà nước chọn làm ngày quốc khánh. Thoạt kỳ thủy cái sự cách mạng thành công được tổ chức rất chi là sầm uất. Liên hoan lu bù kèn. Nhưng dần dà ngày lễ quốc khánh teo bu đi, nhường cái sự sầm uất lại cho ngày Quân lực 19-6 là ngày các tướng lãnh nhận trách nhiệm và điều hành điều khiển quốc gia. Mặc dù sau khi đã có hiến pháp chín nút cửu sừng, đã có Chánh Phó vương và các cơ cấu do dân bầu, ngày 19-6 vẫn được nhà nước tổ chức linh đình. Có điều đáng tiếc là gần đây ông bạn Huệ Kỳ đã khai một mỏ tài liệu tối mật, cho thấy rằng ngày 1-11 số dĩ cách mạng Annamta thành công là nhờ bàn tay lông lá của đồng minh vĩ đại dính vô.

Nếu quả thật lịch sử chỉ là một tấn tuồng diễn đi diễn lại, tưởng tích cũ mềm chỉ thay đổi đào kép, thì xin đừng ai thắc mắc về cái sự độc diễn 1971. Năm 1955, Ngô chí sĩ cũng đã từng độc diễn. Kết quả về cái sự tín nhiệm cũng đờ sộ ra phết.

Nói tới độc diễn lại nhớ đến chuyện nhà thơ cái Nguyễn phước Đại sui khôn sui đại chín ông tòa cao nhất nước làm một đường cách mạng, lại cách mạng, ghê thấy mẹ bằng cách tuyên bố cái sự độc diễn bất hợp thức. Xưa nay, chỉ thấy các ông Tòa bỏ tù những kẻ lén phếng mần cách mạng, chứ chưa từng thấy ông tòa nào mần cách mạng bao giờ. Thật ma, hồi đời Pháp thuộc có ai mần cách mạng mà mọc mũi sủi tằm được đâu cơ chứ. Không nằm ấp thì cũng đời rách kính niên. «Kẻ sĩ» phải noi gương cụ Thiệu Văn Đình chứ ai đại gì mà bắt chước ông nghề Liêu Bạc Nguyễn Thượng Hiền, vi lẽ:

— «Sung sướng thay cụ Thiệu Văn Đình con đồ công cháu đồ nghề ngoài bảo hộ trong triều đình, trời riêng một nhà, gặp hội «bông dưa» đã phi chí.»

— «Khốn khổ quá ông nghề Liêu bạc, chông một nơi vợ một nẻo, nay trời Âu, mai biển Á. Việc chung cả nước một mình gánh vác có ai khen.»

Và lại, làm cách mạng mà không có bàn tay lông lá yểm trợ thì sức mảy mà cách mạng thành công?

Sui ông tòa, mà lại là mấy ông tòa cao ơi là cao, mần cách mạng thì thật quả là một sự khôi hài ra rít, buồn cười đếch chịu nổi.

Năm nay, ngoài ngày lễ kỷ niệm 1-11 thành công, nhân dân Annamta lại có ngày lễ đăng quang của chánh phó vương. Đặc cử với tỉ lệ gần chám phần chám, ngày lễ đăng quang xứng đáng là một ngày hội hè nổi đình đám.

Ngày kỷ niệm để bắt chu niên cách mạng thành công được dùng làm ngày toàn dân cầu nguyện hòa bình cho đất nước. Có người bảo rằng ngày 1-11 chỉ nên coi là ngày đảo chánh thành công.

Tiếp theo đó là ngày 2-11 ngày cử hành lễ cầu hôn cho Ngô tông tông. Cũng nổi đình đám ra rít.

Tóm lại, trong năm nay có ba ngày lễ đáng ghi nhớ. Trước hết, mừng minh chúa lên ngôi cửu ngũ muôn năm trường trị, nhất thống giang hồ». Sau đó, vui ngày đảo chánh—hay cách mạng cũng được—thành công. Và tiếp theo là mặc niệm, cầu hôn cho «lãnh tụ anh minh». Năm con Heo là một năm có ba tháng đủ liền. Lại có ba ngày lễ trọng đại cũng liền từ ti. Lại có bài ca: «hoan hô thành công tháng Mười, tương lai mình sẽ đẹp tươi, mà đài thất thanh và đài tàng hình nhà nước ca hát tới ngày sáng đêm. Thế thì là diêm lạnh rồi, tương lai dân mình sẽ đẹp tươi là cái chắc. Cứ yên chí lớn đi bà con cô bác ơi!

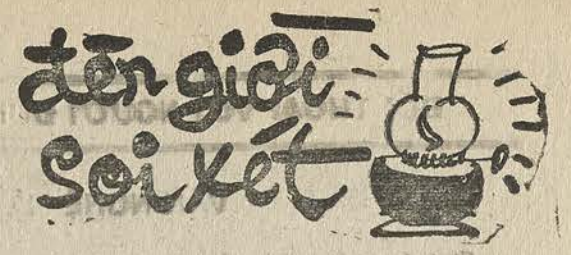
...ĐẾN CHÁO LÒNG

Trước ngày lễ đăng quang của tân chánh phó vương, ông Nguyễn phó vương râu kẽm đã ngộ lời cáo biệt quần hùng để rửa tay gác kiếm, lui về với quần đời. Ông than thở rằng suốt 4 niên qua, với chức vụ Phó Vương, ông rất có thể ngồi chơi soi nước hưởng thụ một cách ung dung, nhưng ông đã không làm thế, ông đã nói thẳng và nói thiệt. Tiếc thay lời nói của ông không được nghe. Thôi ông cũng chẳng nên than thở làm gì.

Không rõ tất cả các lời nói của ông có được Chánh Vương nghe theo không nhưng cam đoan với ông rằng có một «việc làm» của ông vẫn được người ta tiếp tục thi hành.

Còn nhớ khi ông đang cầm quyền bính, ông vẫn tự nhận rằng chính phủ của ông là «chính phủ của dân nghèo». Thế thì chắc chắn là chính phủ bị giờ, mặc dầu không có ông, cũng vườn là chính phủ của dân nghèo. Dân nghèo càng ngày càng đông, dân đen càng ngày càng nghèo, nghèo mặt rệp luôn, thì chính phủ càng ngày càng là CP của quảng đại quần chúng. Không tin ông cứ hỏi ông Tổng Ngọc mà xem. Từ kiểm tước tới song hành, rồi lại phân xuất ra quần thì sức mảy mà dân giàu cho nổi. Chí lớn của ông, phương châm của ông vẫn được người ta thực hiện đều đều và bền bền đấy chứ! Nghĩa là ông vẫn được nghe mà ông không hay biết đó thôi.

Chỉ có một điều đáng tiếc là quần hùng không được bưng bát cháo lòng nóng sốt của bà Kỳ, để vừa thổi vừa húp quanh, Dân nghèo có nghệ thuật ăn cháo nóng mà không bỏng mồm. Vừa thổi vừa húp từng miếng nhỏ quanh bát cháo thì cam đoan không sợ bị phỏng. Cứ tà tà như thế chẳng mấy chốc bát cháo cũng hết. Nếu vội vàng làm một đường đến soạn một phật thì cháy miệng là cái chắc. Cháo nóng húp quanh không những là một nghệ thuật mà còn là một triết lý nữa. Nhưng phải là dân nghèo mới thấu triệt được cái nghệ thuật và cái triết lý ấy. Xin ông cứ yên tâm rửa tay gác kiếm. Chính phủ này sẽ là chính phủ của dân nghèo như ông hằng mong muốn. Và dân nghèo thì không bao giờ quên cái triết lý cháo nóng húp quanh, dù bà Kỳ không mở cửa tiệm bán cháo lòng như ông tuyên bố trước đây.

NGƯỜI VIỆT PHẢI ĐƯỢC CẤM DÙ TRÊN ĐẤT VIỆT

Trong mấy năm qua, vì chiến cuộc leo thang, dân chúng từ các vùng hẻo lánh đổ xô lên thành phố sống, cho an ninh được bảo đảm, nên đất đai đô thành bỗng trở nên có giá.

Nhưng chính vì cái sự có giá này mà nhiều người, phần đông thuộc thành phần lao động nghèo chưa kịp vui mừng đã gặp ngay cảnh bị gây thây rở. Nguyên nhân do bọn chủ đất ngoại quốc đặc biệt là bọn Chà Và, Tây đen và bọn Ba Tàu tỉ phú, âm mưu một cách bần tiện để làm giàu.

Bọn này láu vô cùng, Trước kia, khi đất đai còn rẻ rẻ, chúng bỏ tiền ra mua hoặc xiết nợ được từ bao giờ không biết. Phần đông đều là đất hoang chớ không thêm đến ia hoặc là những ao rãnh sinh lầy chỉ có họ nhà cóc nhái vui sống.

Nhưng rồi thời cuộc đổi thay, những người dân lao động. VN vì thiếu chỗ ở nên đã đến đó dựng lều dựng chòi ở tạm. Và thời gian dần dần trôi qua với sự cần mẫn sẵn có của người giới lao động nghèo, đồng bào đã tận tiền tiền bạc để tu bổ căn lều thành căn nhà mỗi ngày thêm khàng trang hơn. Không bao giờ đồng bào có thể nghĩ rằng bọn chủ đất Chà Và, Ba Tàu lưu manh kia suốt bao lâu nay chỉ rình rập chờ đợi bấy nhiêu. Nay cơ hội đã tới, vì giá đất leo thang vũ vũ, chúng bèn xuất đầu lộ diện... đòi lại với đầy đủ bằng khoán 1 cách hợp lý và hợp pháp không chịu được. Và dĩ nhiên chúng phải thắng, vì luật muốn đời vẫn là luật, luật pháp không thể đi đôi với tình thương, dù là tình thương ruột thịt. Rút cuộc chỉ những người dân nghèo VN là thiệt thòi, bao công lao xây đắp những miếng đất chớ ia ngày xưa thành bạc triệu ngày nay phút chốc lọt sang tay kẻ khác. Và để rồi họ lại tiếp tục làm một cuộc phiêu lưu mới tìm kiếm một miếng đất sinh lầy mới để dựng nhà và tu bổ dần cho đến khi nào nó trở thành ngon lành và được chủ nhân chính thức đến nhìn nhận đòi về thì lại ra đi, nối tiếp nhau từ đời này sang đời khác, không biết bao giờ mới thôi...

VN có lưỡng viện Quốc Hội để làm ra những đạo luật ích quốc lợi dân. Vậy mà chẳng hiểu sao từ 4,5 năm nay vẫn chưa có 1 đạo luật nào bênh vực cho quyền lợi của lớp dân nghèo khốn cùng vừa kể? Người Việt phải được cấm dùi trên đất Việt.

TRẢ LỜI BẠN ĐỌC

- Ông Hoàng tất Tiến 166 Thái Phiên Đ. Năng. Có Ba Nam Vang ở đường Hùng Vương Saigon. Có kh ông bao giờ tiếp khách lạ và coi bói tùy hứng.
- Em Đỗ thanh Trung 83 Hùng Vương B. B. me Thuột. Đ. Đ. rồi đấy. Sửa chữa như thế cho nó đỡ lòng thông.
- Bạn Châu văn Thọ BX và Nguyễn duy Tam C. Đ. xin tiếp tục gửi tin về cho. Cảm ơn ghê lắm
- Một độc giả ở Cà mầu : ông Nguyễn v. Nh. Những khoảng trắng là do sự đục đẽo. Còn 4 trang trắng tinh là do lỗi kỹ thuật ấn loát. Số ông xui xẻo nên vô phải. Nếu ông muốn bắt đền thì Con Ông xin sẵn sàng đền ngay.

Hàm Thu Đại học

NHẬN: Chỉ danh... nộp đơn thi
Lo bài học đầy đủ

— Có hướng dẫn học tập và giải đề thi
ĐẠI HỌC không bắt buộc sinh viên tới trường.
Xin liên lạc TRUNG TÂM HÀM THU

Đại Chúng

66-B Công Lý Saigon ĐT 91.134

ĐỀ TÊ phụ trách

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐUI

VĂN NGHỆ NÂNG BI

Sinh hoạt dân chủ của xứ ta có truyền thống pha thêm chất văn nghệ. Xứ ngàn năm văn vật có lẽ chỉ còn « văn vật » ở mấy câu thơ và bài ca tuyên truyền. Hai chữ « văn vật » nên hiểu theo lối nói lái, vì các tác giả vô danh sáng tác có khuynh hướng « vật » xuống tận đất đen nền văn chương chữ nghĩa.

Trong cuộc bầu cử TT, PTT vừa qua, các thi nhân và nhạc sĩ nhà nước nặn óc mần thơ và đặt ca khúc hơi nhiều. Nói đúng ra là các điệp khúc tuyên truyền, vì cứ chừng 15 phút, các đài phát thanh và ti vi lại chuyển mục bằng mấy câu thơ hay bài hát nặng phần kỹ thuật máy móc hơn là nghệ thuật. Về bài hát, nổi danh nhất vẫn là bài « Hoan hô thành công tháng 10 ». Điệu ca tuyên truyền này được nhà nước lập đi lập lại hoài đến nỗi làm nhàm tai người nghe. Nhưng cái rủi cũng có cái may. Điều may mắn ở đây là cũng nhờ bài ca « Hoan hô thành công tháng 10 » mà trong vòng 1 tháng, các báo đồ lỗi ty-pô thường nhan nhản trên các trang báo. Bạn đọc sẽ hỏi « Sao có chuyện lạ rứa. Hoan hô thành công tháng mười sao lại có bà con với typô ? ». Trong nhà chữ các báo, những người anh em ty-pô nhất chữ suốt ngày, suốt tuần riết cũng đâm chán. Sự nhàm chán trong công việc rất dễ đưa đến ngủ gục. Chính cái ngủ là nguồn cơn của các lỗi ty-pô, nhiều khi chữ cha cả tác giả. Như tên của ông thống tướng tài ba nhất Á châu, đường quan lộc theo bước nhảy vọt nhờ đạo chính, gặp lúc ngủ gục, có thể bị các người anh em typô Việt hóa, thay vì viết là Lon Nol, sự tình có thể biến thành: L. No 1. Diễn nôm là cái lá đa mới là No 1, number one v.v... Các nhà soạn chuyện tiêu lâm VN, muốn nhàn hạ, chỉ cần giờ một chông báo mỗi ngày, sẽ thấy đây rầy các chuyện khôi hài đến vừa kể. Để tránh ngủ gục, các anh em typô bên này ra một cách thiết giản dị, trước giải trí, sau đề cho việc lượm chữ được thêm phần chính xác. Đó là mở máy ra đi ô « trắng zít to ». Nhưng sự thường thức chương trình phát thanh xét ra vẫn chưa hoàn toàn hiệu quả, vì chương trình đài Saigon thường được các bệnh nhân mất ngủ khen nức nở là một liều thuốc an thần rất công hiệu. Cũng may, nước ta lâu lâu lại có bầu cử. Mỗi lần bầu cử lại có những bài hùng ca rất xuất sắc, như bài « Hoan hô thành công tháng 10 ». Đài phát thanh có lẽ cũng táo bón sáng tác tuyên truyền, nên xài đi xài lại một bài ca « hoan hô ». Người anh em ty-pô được một phen giải trí rất tiên. Cứ mỗi lần ca sĩ hát đến câu « Hoan hô thành công tháng 10 », cả nhà chữ lại vang lên phụ họa « hoan hô ». Thú tiêu khiển này rất hào hứng, ồn ào, khí thế nhất chữ bùng bùng nổi dậy, chữ nghĩa được xếp rất đàng hoàng không xảy ra việc lộn tên ông thống chế ra khẩu hiệu ca ngợi cái lá đa đen như mồm chó nữa ! Bài ca « Hoan hô » chỉ được trọng dụng được ít lâu nhà nước vớ được một ca khúc mới, một lá phiếu, một triệu lá phiếu, sự « hoan hô » được coi là không cần thiết nữa bèn được bỏ xó !

Thấy nền tân nhạc tuyên truyền mần ăn có vẻ khảm khá, các nhà thơ bèn bắt chước đặt mấy câu về tuyên truyền. Trong mùa độc cử năm nay, hai câu thơ có rất nhiều triển vọng sẽ đoạt giải văn học nghệ thuật của TT là :

« Mừng ngày tuyên thệ vinh quang,
Thành tri chống Cộng vững vàng từ đây ».

Khen tuyên thệ là vinh quang, nghệ thuật « nâng bi » được coi như hết sảy, cực kỳ tối tân, vì bất kể đến là tuyên thệ có thể long trọng chứ vinh quang ở cái khổ nào ? Câu hát ở dưới « Thành tri chống cộng từ đây » rất chí lý. Chữ « từ đây » có thể lấy ngay chàng họ Sở Huế Kỳ ruộng bỏ có ruộng « tình xưa nghĩa cũ » THDQ ra khỏi LHQ làm mức thời gian ?...

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐIẾC

LẠI CHUYỆN ÔNG TÂY MŨI..., TẾT

Tuần này, Đề Tê chẳng đặng đứng lại phải nhắc nhở đến ông tây mũi tẹt, có tên cúng cơm là André Đôn. Theo một ông dân biểu tự vỗ ngực khoe là « thân cận với ông tây André » thì trong chuyến sang Bắc Kinh vừa qua, người họ Kít dẫn theo cả André.

Sự loan tin vệt này của ông « thân cận » làm cho các đào kép đang diễn tuồng ở nhà hát tây bị bé cái lăm để dăng. Nhân vật bị lăm đầu tiên là DB teo cái con củ đi. Theo các báo đăng tải, liền khi nghe ông « thân cận » loan tin giật gân, ông « củ đi 6 giờ » bèn giật ngay gân cốt, phản ứng liền tức khắc, khen nức nở đây là dấu hiệu vô cu bông chứng tỏ hai phe đã xích lại gần nhau.

Việc xích lại gần nhau, nói theo dân ca miền Nam, tát biển đông còn cạn hướng chỉ chỉ có việc là tát biển lửa chiến tranh để kiểm hòa binh sức mấy mà không xong. Sự lý luận chính trị của ông dân biểu củ củ bị xui kinh niên này xét ra rất ngây thơ, củ nhầy, thiếu luận lý. Kít củ vắn mang André theo sang Bắc Kinh để vương chân, đóng vai tuồng của một ma có đầu lối cho chàng họ Sở vui duyên mới với ba tàu Mao bỏ rơi Tưởng TT à ? Ông « thân cận » của André cứ tưởng bở. Nếu Huế kỳ mà cho dẫn theo một ông An Nam sang chu du Hoa lục, tuy nhục thiệt, nhưng cũng còn đỡ và chứng tỏ Huế Kỳ vẫn còn coi An Nam như một « bê bi » để nuông chiều. Cái nhục của André là chỉ mong một việc đáng thẹn như rứa mà cũng không xong !

Tin vệt của ông dân biểu thân cận đã làm cho cụ Lâm phải vén môi cười xoa hồ cả hàm răng móm mém khi nhà báo yêu cầu ông Ngoại lên tiếng bình luận về việc ông DB André bỏ xứ đi theo đuôi ông Kít sang Trung cộng bàn chuyện huê binh VN. Cụ ngoại chỉ nói một câu rất vắn tắt, cho biết tin trên chắc là « phịa » chứ nếu thiệt sự như rứa, nên ngoại giao của ta đã không đến nỗi ù lì khiến một nhân tài xuất chúng cỡ cụ ngoại leo được tới chức ngoại trưởng !

Sau khi bị lỡ tàu về nguồn tin nặng tính cách khôi hài kể trên, các báo lại đăng một tin nguồn tin ngoại quốc, đáng tin cậy gấp trăm lần tin của ông DB thân cận. Theo nguồn tin này, André đã đón đường củ vắn họ Kít ở đảo Mariana, trạm dừng bước giang hồ năm tên hên hênh giữa Thái Bình Dương. Công lệnh của André được ghi nhận rất lớn, vì nhà DB vừa đắc cử này đã phải lặn lội sang tận hải đảo Mariana, bỏ cả việc chờ được hợp thức hóa, đề « mách bu », mề Kít về những chuyện lỵ đực, cơm không lành canh không ngọt giữa TT và ông PTT nay đã về vườn, André còn nhất định đòi đóng vai tuồng thiêng liêng hòa giải giữa cặp vợ chồng đã... lỵ dị này. Rõ thiệt là mần chuyện trời ơi đất hời, vô tích sự. Cứ hô hào đòi chủ quyền, đòi tự quyết đến khô cả củ, củ mỗi 1 việc hòa giải xích mích giữa ông chánh ông cựu phó An Nam, André cũng chờ được củ vắn Huế kỳ bật đèn xanh, ô kê thì thiệt là thê thảm !

Một ông dân biểu bị phe nhà chùa đặng báo từ không nhận là gà nhà nữa thiết tưởng nên lo chuyện lật vệt của Viện Hạ bộ hơn là leo chèo với Kít củ vắn. Vì giá André mất công đón đường Kít củ vắn, chuyện rồi rắm sẽ bớt rồi cũng đỡ thẹn. Chữ André lặn lội mần phen sang Huế Kỳ, tình thế không những không sáng sủa mà còn thêm rối như tơ vò, Tưởng TT bị ruộng bỏ, nên huê binh VN được đem ra mặc cả... André cũng nên tự ngắm lại thân mình xem sao ?..

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CẬM

TƯỢNG CHÀM

Hồi còn nhỏ ma ông Diêm, tuy chưa có ông QVK Văn Hóa Lão Mai nhưng các đền đài cổ tích, cổ tượng, cổ vật v.v... Nói tóm lại là đồ cổ của cha ông để lại được bảo tồn cẩn thận. Mỗi khi có viện bảo tàng ngoại quốc, như là viện bảo tàng Huế Kỳ nhân danh tình đồng minh thăm thiết đã bỏ đồ ra ra viện trợ để xin một món đồ cổ về trưng bày, chế độ đệ nhất Cộng Huế lại từ chối quyết liệt. Nước đàn anh Huế Kỳ đành chịu thua, kiên nhẫn chờ thời.

Không mấy chốc, thời cơ đã tới. Sau cuộc cách mạng thành công, một trong các thành công của cách mạng, được coi như vết son của lịch sử là việc các bảo tàng viện càng ngày càng trở nên. Các cổ vật VN được mua bằng đồng đô la rất hậu hĩ. Cho nên các đồ cổ lần lượt bị mất cắp. Có những ông « vô lo » dở ẹt, cỡ dân biểu tượng chàm, bị bắt quả tang tại chỗ, nhì nhằng hoài rồi cũng đành phải trả lại cho chùa, sau rằm thanh minh thanh nga rẻ tiền là mượn về ngắm chơi cho đỡ nhĩa. Ông Tượng chàm mà có lòng mê văn hóa như rứa, thường đỡ đỡ củ về ngắm nghĩa cho đỡ buồn, Viện Hạ bộ đã không đến nỗi bị bôi bần, mang thêm một tiếng như là lậu tượng chàm ! Ngoài thành tích thường tượng chàm vừa kể bị báo chí phanh-phui. Đề Tê ước đoán còn rất nhiều bảo vật quốc gia khác đã bị ăn cắp, bán đất bán rẻ lấy đô la, nhưng bị bưng bít !

Sau tin các lọ lục bình không lỗ của củ đồ Huế âm thầm biến khỏi Đại nội, báo chí lại đặng vào mục xe cán chó một tia vật rất đáng chú ý : 1 thiếu phụ theo gương đồ tượng chàm, thường 1 lúc tới đúng 100 củ tượng chàm quý giá chứa đầy trong 3 cái thùng, đáp xe đi từ miền Trung vào Saigon thì bị cảnh sát khám phá, 100 củ tượng được thu hồi kịp thời. Kể ra, Chế bằng Nga quả thiệt là linh thiêng, ăn cắp các củ vật quốc gia khác các tay phá hoại gia cang văn hóa gặp vận hên, không bị đảng dùi cui khám phá bắt bớ bốt. Nhưng thường tượng Chàm, thì dù bất khả xâm phạm như ông DB củ sở phiếu đắc cử cao nhất nước cũng bị phanh-phui huông hồ là 1 thị mệ vô danh tiêu tớt

Đề Tê có những bạn bè, đi HK về, kể chuyện các bảo tàng viện bên nớ càng ngày càng ăn nên làm ra, các củ vật An Nam cứ tăng dần về số lượng và toàn thứ hiếm quý giá !

Một trong các điểm tiêu biểu được cho một nền văn hóa là việc bảo tồn các giá trị lịch sử như các củ vật quốc gia. Nay các củ vật bị mất, lần lượt xuất ngoại bất hợp pháp giữa thanh thiên bạch nhật, ông quốc vụ khanh văn hóa cũng không thêm đôi mươi gì tới, không có các biện pháp ngăn chặn thích hợp.

Nhân việc một thiếu phụ mang lậu 100 củ tượng chàm bị bắt quả tang Đề Tê mong mọi những người có trách nhiệm hãy lên tiếng, đừng tỏ ra quá ơ hờ, lạnh nhạt đối với các vật đặc trưng cho nền văn minh xứ mình. Chẳng lẽ Lão Mai lại để đồng đô la thu sạch nền văn minh nước bốn ngàn năm văn hiến thì thiệt mắc củ !...

Tin mừng

Được tin báo đê của bạn Từ Du là

PHẠM VĂN THÀNH

đẹp duyên cùng

ĐINH THỊ NGUYỆT

Hôn lễ sẽ cử hành tại Hố Nai Biên Hòa vào ngày 06-11 sắp tới.

Xin câu chúc cô Dâu — chú Rẻ trăm năm hạnh phúc.

Chủ nhiệm và Biên tập
CON ONG

VIỆN GIẢI PHẪU THẨM MỸ

Bác sĩ NGÔ VĂN HIẾU «Crystal Clinic»

GIẢI PHẪU TỔNG QUÁT — SỬA MẮT — SỬA MŨI — SỬA NGỰC

101 Công Lý Saigon — Lầu 1 căn 220 — 221 Thương xá Tam Đa — ĐT: 99.594

7 NGÀY 4 CHUYỆN

Võ Huỳnh

Đời sống quân, công

CẢNH ĐỜI ĐIỀN ĐẢO

Nghị viên Châu Văn Sen, chủ tịch ủy ban Kinh tế Tiếp tế Hội đồng Đô Thành, vừa cho biết sẽ đưa ra thảo luận trước Hội đồng biên pháp nâng đỡ thực tiễn giới quân, công, cán bộ và cảnh sát bằng những phương thức cải tổ cấp tốc phương pháp tiếp tế tiến lên đến việc trợ cấp phần vật hoàn toàn miễn phí.

Kế hoạch của Nghị Sen được thảo ra trước khi HĐĐT giới với Cảnh sát, đồng ý chưa không hợp vì vụ lợi thời của hàng Pin Con Ó. Kế hoạch này thực tế hay không tương và có được đem ra áp dụng không, chuyện đó sẽ lại rai bàn sau. Chỉ biết rằng đời sống quân, công hiện nay quá nghèo nhọc, chính quyền cần phải tìm cách nâng đỡ thật hữu hiệu.

Cái thời buổi vàng son thịnh trị của công chức «tối rượu sâm banh, sáng sữa bò» đã chìm trong quá khứ từ khuya rồi. Bây giờ, thời buổi gạo châu, củi quế, với đồng lương chết đói ba cọc ba đồng thì khéo sên vất ruột mới đủ mua những món thiết dụng như gạo, mắm, rau, dầu. Không phải giặt gấu vá vai đi vay tạm chỗ này chỗ khác cũng đã là cừ lắm rồi. Chủ nhân gia đình đồng con chắc không bao giờ dám nghĩ tới chuyện dẫn má bầy trẻ cùng đàn chuột nhất đi ăn phở vào mỗi buổi sáng chủ nhật đẹp trời nữa. Có người trong hoàn cảnh eo hẹp đã nảy sáng kiến: chiều trước cho nấu thêm gạo để sáng mai lớn bé mỗi người có thể điền tâm lưng bát cơm chiên với 1 hột vịt 20đ cho có màu sắc huy hoàng và bổ béo.

Có người cho rằng sở dĩ tình trạng kinh tế của chúng ta bị đảo lộn đến nỗi giới quân, công phải chịu nhiều nỗi cực thiết thời nhất là vì chiến tranh, hay nói cho đúng hơn vì người «anh em đồng minh» Hoa kỳ ào ạt đem quân tới đây giúp ta chống Cộng đã tung tiền xài phí huy hoắt. Bạc thang giá trị bị chống ngược. Chỉ có đồng tiền là đơn vị duy nhất được dùng để đo lường con người. Những chú GI vùng tiền như rác. Rồi những cô bán bar, những nhân viên làm sở Mỹ cũng theo vết chân người tình, người chủ mình mà đua nhau tiêu pha bừa bãi. Trong tay sẵn có đồng tiền nó dễ ngira ngáy, nổi hứng lắm. Thế là giá sinh hoạt cứ mỗi ngày một chấp cánh vùn vụt bay cao đến độ như không có biện pháp nào khả dĩ được coi là hiệu lực để ngăn chặn bớt. Trước những biến chuyển đột ngột như vậy, quân công chỉ biết trố mắt trông, với thái độ thềm khát hoặc ngán ngảm vì nỗi nhân tình thế thái:

Trời làm một trận lãng nhăng
Ông hóa ra thằng, thằng hóa ra ông,

NHỮNG NỖI KHỔ TÂM

Họ biết xoay xò, giải quyết sao cho trong ấm ngoài êm bằng khoản lương quá nhỏ nhoi đó? Dù có thất lung buộc bụng, tiết giảm mọi khoản chi phí thì tháng tháng vẫn cứ thấy thiếu hụt như thường. Hầu hết các gia đình này thường chỉ biết trông vào số lương của người đàn ông. Người vợ chỉ biết lo việc nội trợ nấu ăn, giặt giũ, coi con. Nếu muốn buôn bán để kiếm thêm đồng bù đắp vào cái lỗ hồng kinh tế cũng không phải dễ dàng gì, vì con cái nghèo nhọc một đàn, lại không có vốn nữa.

Đồng bạc không còn giá trị bao nhiêu. Nhà nước trước sau vẫn muốn tránh nghe hai tiếng «phá giá» nhưng thực tế ra sao thì mọi người đều biết rõ cả. Kinh tế là huyết mạch đời sống nhân dân mà lâm cảnh suy sụp như thế, nên nó cũng lôi kéo nhiều lãnh vực khác theo. Mọi giá trị bị đảo lộn là vì vậy. Như 1 vòng dây chuyền. Nhu cầu cơm áo là cái thúc thúc chua xót nhất đang hiện lộ là trước mặt, cần phải tìm cách giải quyết ngay chứ không thể ngồi uống nước lã cảm hơi để bàn chuyện cao xa viễn vông.

Quân nhân thì bận bịu công tác này đến công tác khác biết xoay xò vào đâu. Có người được làm việc trong các đô thị đã biết lợi dụng những thì giờ rảnh rỗi đi làm thợ nề, thợ mộc, hớt tóc, nhà in hoặc tới tới đảo quanh khắp nơi tìm mồi đi xe ôm để gọi là kiếm chút cà phê, thuốc lá hay quần áo cho con. Nhưng cũng chẳng được thườn thuyên. Hơn nữa, thói đời kẻ cứ hơi người thấy đâu

có chút lợi là thiên hạ đổ xô đến. «một con cá lội mấy người buong câu», thế là lại hóa ra ế ảm ngập dài. Ấy là ở đây chưa kể tới cái cảnh «trâu buong ghét trâu ăn» sinh nhiều chuyện ghen tị đưa đến những kết quả thật đáng buồn.

Chẳng những hạ sĩ quan, binh sĩ riêng chịu cảnh cơ cực. Nhiều sĩ quan cấp úy và cả cấp tá nữa mà cũng không chạy nổi tiền mua chiếc xe máy dầu 2 bánh để đi làm. Thứ làm con tính thế này là đủ rõ: xe Honda bây giờ trên dưới 200 ngàn đồng trong khi thiếu tá bậc 2 chỉ số 540, có 1 vợ 7 con. Lương tháng chưa tới 20,000đ. Nếu mua chiếc xe đó ông phải đưa cả gia đình ra bãi hoang ở, và không ăn uống thuốc men, không quần áo giặt dấp (trại khóa thân nào đây?) suốt 1 năm liền. Buồn ghê!

Nhưng bi đát hơn cả là cái cảnh nhiều gia đình đã tận tiền hết sức mà tiền vào nhà khó như gió vào nhà trống, chẳng thấm đâu vào đâu cả. Có 1 gia đình ở cạnh nhà tôi, chồng đi hành quân xa, vợ ở nhà nuôi đàn con nghèo nhọc ngày qua tháng khác bằng những bữa cơm trộn toàn 1 thứ tầu vụn. Kể cả đứa nhỏ nhất mới 6 tháng cũng được chăm sóc theo kiểu cách đó. Thành thử trông nó như 1 ông cụ, đầu to, mắt lõm, tóc thưa thớt, và thân hình hoàn toàn chỉ là 1 rúm da. Có người cha đành phải ngậm ngùi ngoảnh mặt làm ngơ để con gái đi giao du với bọn Mèo lộng lá theo kế hoạch «bán thân nuôi miệng», và nuôi gia đình. Cũng còn những thảm kịch này nữa:

Giã từ em! Anh đi trung sĩ,
Em ở nhà lấy Mỹ nuôi con.
Bao giờ xong việc nước non
Khi về, anh có Mỹ con anh bông.

«Trâu ta ăn cỏ đồng ta» hay «ta về ta tắm ao ta» ai mà chẳng biết như vậy nhưng đồng ta là thứ «đồng hoang cỏ cháy» thì nhà thế nào nời, «ao ta» là loại ao nông chèo và gàu cạn hết nước đầm mình dưới đó sao được!

HẬU QUẢ CỦA 1 CUỘC SỐNG ĐÓI RÁCH

Đời sống công chức nào có tốt đẹp hơn bao nhiêu đâu. Vậy mà họ vẫn cố kéo lại nhai chửi chửi chưa dám dứt khoát thôi việc ngang xướng là vì còn ấp úng niềm hy vọng 1 ngày gần đây cuộc sống sẽ trở lại mức bình thường. Hoặc giả đôi khi cũng có người hãnh diện vì được mang cái danh hiệu là công chức. Ở đời này số người chết vì cái thực thì ít còn vì cái danh lại rất nhiều. Thế là cứ bần lấy cái ghế công chức để ngày, tháng, năm trôi qua. Như vậy cái tinh thần công bộc còn đâu nữa.

Có người đã nhận định rằng những cương cách làm việc uể oải, tắc trách, khệna nại nghĩa là làm cho có lệ, bởi bác cho hết ngày hết giờ theo đúng tác phong hành chánh rửa bỏ và những hiện tượng bê bối, đi công vi tư tham nhũng, thói nát sẽ không xảy ra hoặc sẽ ít xảy ra nếu đời sống quân công tương đối được đầy đủ. Cơ hàn thiết thân, bất có liêm sĩ là vậy.

Xưa kia, khi sai các quan đi trọng nhậm nơi nào nhà vua đều gửi cho thêm 1 số tiền để tiêu vật, gọi là khoản «đường liêm» (nuôi đức liêm khiết), số số lương cố định không đủ tiêu sẽ sinh lầm chuyện đen tối, trễ nãi. Ngày nay cũng thấy nhà nước đặt nhiều biện pháp để nâng đỡ quân, công. Bày tỏ thiện chí là điều cần thiết, nhưng những biện pháp đề ra có hữu hiệu không, có xoa dịu được phần nào những khắc khổ cơ cực cho những đứa con cưng của mình không, cũng như có được mọi cấp thông suốt và chấp hành nghiêm chỉnh không, đó lại là

chuyện khác. Muốn trị bệnh phải trị tận căn, còn nếu chỉ hơi hợt trên ngọn hay bề mặt thì chẳng bao giờ tuyệt được.

Nhận thức được cái nhân và cái quả mà giới quân công phải chịu và gây ra, và trước những đau xót sa đọa đó nhà nước đã đề ra nhiều biện pháp hoặc trấn an, hoặc cứu nguy. Như cho các quân nhân ngoài giờ công vụ được phép đi làm kiếm thêm tiền. Như ban hành nhiều đợt tăng lương. Như lập Tổng Cục Tiếp Tế, tổ chức các cơ cấu quân tiếp vụ khắp nơi để cung cấp trực tiếp các nhu yếu phẩm theo giá rẻ, bù đắp vào những lỗ hổng vì lương cơm, vì vật giá leo thang.

BIỆN PHÁP VÀ BIỆN PHÁP

Không tăng lương thì chịu sao thấu khi người Mỹ tung tiền như rác trên đất nước này. Nhưng chuyện tăng lương nói cho cùng cũng chỉ như muối bỏ bể, như những giọt nước rây trên cánh đồng đại hạn, chẳng thấm tháp vào đâu. Nhiều khi lại xảy ra những trường hợp khôi hài đến chầy nước mắt như vật giá đang ở mức tạm gọi là bình thường nay nghe phong thanh nhà nước vừa hé ý định tăng lương, thế là nó ùng ùng chồm chồm dậy chạy bay biến đến độ không sức nào đuổi kịp. Khi con hồ đang thiu thiu ngủ ai bảo lại đi chọc giận ngoáy vô tai nó. Rồi lương tăng mà lại thành ra giảm.

Còn việc tiếp tế các loại phẩm vật cho 2 giới quân, công kết quả vẫn chẳng được như điều mọi người thường mong ước. Tiếp tế gì mà hàng tháng mỗi thứ một chút chẳng ra trò trống gì cả. Cũng không phù hợp với nhu cầu. Lại tháng có tháng không, trời sứt không đều, y như bệnh của đàn bà. Rồi những nhân viên trong các ban, các tổ tiếp tế tại các nhà số, đơn vị lại lợi dụng dịp may này để khát lần hoặc dấu nhem đi, đại hỏi thì chối là kỳ này không có, trong khi đó tìm cách chuyển hết số mua được đầy đủ ra ngoài để bán giá chợ đen. Ấy là chưa kể tới nông nổi nhiều khi giới tiêu thụ bị bắt chẹt phải trả tiền mặt. Trời đất ơi, cứ cái điệu quân công với đồng lương chết đói mà các ông cứ nhằm khoảng giữa tháng để đòi tiền liền thì làm sao mua nổi. Ấy thế là các ông lại có có đem bán ra ngoài rồi. Người tiêu thụ uất nghẹn đến tận cổ vì bị cướp trước tay. Bao nhiêu thuốc lá, la de, dầu ăn v.v. đã ghi rõ «củ bán trong QĐ» nhưng vẫn thấy bày ở khắp nơi trong khi đó nhiều quân nhân không được mua hay mua ít quá không đủ xài phải ra ngoài mua theo giá cắt cổ.

Lại còn cảnh đáng mếu này nữa: Được mua mấy chục kí gạo, hí hửng mang về đổ ra toàn 1 thứ ăm mốc hạt đã kết lại với nhau hoặc nửa gạo nửa mọt. Đến nấu cho heo ăn chúng còn ngưng ngưng ngưng muốn làm reo chứ đừng nói người. Dù nhiều gia đình hiện đang ăn gạo lứt muối mè 1 cách bất đắc dĩ theo phương pháp dưỡng sinh Oshawa, nhưng sách vở chỉ thấy nói về gạo lứt chứ chưa hề đề cập tới gạo mốc, gạo mọt. Mốc, mọt cũng phải cần rằng mà mua, không mua kỳ sau sẽ bị cúp.

Vết chân tham nhũng, thói nát, gian thương đi thật nhanh và thật mạnh. Ai cũng phải ngậm ngùi ghi nhận như vậy. Vật giá chạy vù vù xa tập tít phía trước, đợi mãi mới thấy chuyện tăng lương ẻo lả lạch bạch theo sau. Nhưng không lẽ lười làm việc của những người có thẩm quyền lại phải muối mặt đi bắt chước kiểu nhanh mạnh sao. Đâu có thể thế được.

MÌ HAI GUA XANH

Đủ các sinh tố • Vừa rẻ vừa ngon

• Vệ sinh bảo đảm • máy móc tối tân

• Để lâu không hư

V.N. Liên Hiệp Thực Phẩm Cty Sản Xuất

Tổng đại lý: hãng KHÁNH PHONG

17, NGUYỄN VĂN THẠCH CHOLON — ĐT: 37.624

CON O.C

BỐC THƠM

NÃ PHÁ LUÂN NƯỚC MÍT

Hàng thông tấn UPI của Mèo, trong một bài tường thuật về ngày lễ đăng quang đã bốc Xếp lên đến tận mây xanh khi vị Xếp mí lị Nã phá Luân đại đế. Con Ong xin đăng tải một cách ngay tình như sau :

« Buổi lễ tuyên thệ nhậm chức của ông Thiệu đã được tổ chức dưới một bầu trời nắng chói trước một đám đông 5000 người (trong lúc đài phát thanh chánh phủ nói có tới 30.000 người tham dự), đã không được trực tiếp chiếu trên màn ảnh vô tuyến truyền hình. Bình luận gia của đài phát thanh Saigon cho biết là Tổng thống Thiệu đã tuyên thệ trước chủ tịch Tối Cao Pháp Viện.

« Nhưng thực ra ông Thiệu đứng một mình trên một cái bục dài như ông ra tái cử một mình vừa qua, và tuyên thệ một mình trong một dáng điệu làm người ta nhớ lại tới việc Nã phá Luân đạo xtra chụp lẹ cái vương miện trong tay Đức giáo Hoàng và rồi Nã phá Luân tự tấn phong mình.

« Người ta có thể nhận thấy tim nhảy mạnh trong lồng ngực các nhà ngoại giao và các quan khách tại khán đài, trong đó có Bộ trưởng ngân khố Connally và 9 vị thẩm phán TCPV trong lúc 21 phút đại bác chào mừng buổi lễ tuyên thệ.

Bài báo kể trên, tiếng rằng bốc thơm, nhưng thực ra nó bốc thơm một cách sỗ xiên. Thấy Xếp đã phơ cả đầu lại còn phải cố gắng hy sinh vì nước đờ ra ứng cử một mình rồi lại đắc cử một mình, tụi Con Ong thương Xếp ghê lắm. Thế mà những thằng nhà báo Mèo lại không biết điều tí nào, lại cứ đâm bị thóc chọc bị gạo. Xếp có cần phải để cho tụi Con Ong xin thăng cha tí huyết không? Xếp có tiếng nói một phát là tụi này ra tay liền ả.

Cả nước người ta có trần một ông Tổng Thống mà cứ chọc hoài!

CÒN LÂU MỚI RA ĐI!

Bốn ngày sau khi ông Tổng Ngạc công bố toàn bộ chính sách, đường lối cũng chương trình kinh tế của nhà nước Mít thì Thượng Viện giờ trở cắt đứng ngoài viện trên toàn thế giới trong đó có cả nước An Nam ta. Theo như dự liệu thì đến tháng 6-72 nước ta sẽ hết ngoại viện.

Cái Bang Phan Xuân Huy thấy thế bèn mừng rơn và nhắc nhở rằng thì là Xếp nên giữ chữ tín mí lị đồng bào bằng cách từ chức vì trước đây khi ra tranh cử Xếp đã tuyên bố là sẽ từ chức nếu Mèo cắt viện viện.

Cái gì cũng phải tà tà, chó có vôi. Từ nay cho đến 6-72 còn những hơn nửa năm nữa. Người ta vừa mới tái đắc cử, ngồi chưa nóng đít sao đã ác khẩu vậy? Và lại ông Tổng Ngạc đã từng nói rằng « chủ thuyết Nixon là cái gì nếu không phải là chủ nghĩa phân phát đồ la », Nay nếu đồ la không được phát ra nữa thì chủ thuyết í chỉ còn lại một con zéro to to me.

Í nhất cũng phải chờ xem phản ứng của ông Nixon đối mí vụ này ra sao đã chớ.

HOAN HỘ TIỂU VƯƠNG NƯỚC MẮM

Ngày 30-9-71 ông tổng thư ký Tỉnh Hội giáo giới PT bị hai bố nhà ban dân chào một cách rất tận tình từ trường về đến tận nhà. Một con ngựa đau cả tàu không đỡ cỏ, nhà giáo Phan Thiết bèn họp nhau lại để phân đối Tiểu Vương nước mắm không biết dạy lính, và sau đó quyết định đóng cửa trường một ngày.

Chiều 11-10-71, Tiểu vương nước mắm triệu tập chừng 400 giáo chức tại trung tâm tu nghiệp công chức để giải thích. Tiểu vương cho rằng sự dân chào í chỉ là í vấn đề cá nhân hơn nữa thời buổi này ai mà chả có một lần bị dân chào. Sau đó Tiểu vương chụp cho cái đám nhà giáo mỗi người một cái mào Cộng sản đỏ lôm, nào là đóng cửa trường là tiếp tay cho Cộng sản xuyên tạc nền học vấn của ta, là công chức đâm sau lưng chiến sĩ, là vu khống anh em chiến sĩ v.v...

Ông Trưởng ty Tiểu học rét quá, teo cả bu đi lại phải lóc cóc lên diễn đàn xin lỗi và nài nỉ các bạn đồng nghiệp tiếp tục đi dạy như thường và coi việc thầy giáo bị hành hung như một sự âu yếm của tinh quân dân nhất trí.

Tiếp đó, tiểu vương lên tiếng chửi rủa dân biểu đối lập Trương Gia Kỳ Sanh và rủa xả nghị viên Lê Giao là tuồng con nít dám phản đối nhà nước địa phương, coi quan đầu tỉnh như là con cóc cộ. Với cái đà thao thao bất tuyệt, tiểu vương lại chề luôn Thượng Viện dốt luật ra tuyên cáo tuyên kiéc lời thôi chả có ăn nhằm đếch gì hết. Ngay cả Tối cao Pháp viện ngài cũng chề là đồ bậy bạ dám đề nghị lên quốc vương để cách cở ngài.

Bởi tiểu vương hách ghê hách gớm như thế nên quan tòa Nguyễn Hữu Cần đã phải bỏ của chạy lấy người rông về Saigon không còn dám mò mắm về xứ nước mắm để nhốt dân biểu Dôn Na Nguyễn Quốc Biền về tội tham nhũng và làm chủ số đề nữa.

Có hách thế mới xứng đáng là tiểu vương chớ.

Ông tòa bỏ trốn, ông dự thẩm cũng phải đi một đường tránh voi chẳng xấu mặt nào, thành thử ra tòa án bị phọc mề bu tích. Tiểu vương cứ việc cai trị bằng những uy quyền của súng đạn.

Xét ra Tiểu vương nước mắm còn cừ khôi hơn cả công tử Bạc Liêu tục gọi là ông Hoàng Đức Ninh.

GIÀ NÔ TỰ THÂN!

Con Ong vừa nhận được một bài thơ trào phúng với nhan đề kể trên, của bạn Lan Anh NTĐ, vậy xin đăng tải để quần hùng bốn phương đồng thưởng lãm :

Nghĩ mình thật quá đại khờ
Khom lưng quì gối tôn thờ chánh vương
Bốn năm ở chốn Nghị trường
Trưởng rằng sẽ được lên hương cuộc đời
Mặc cho bao tiếng chê cười
Mặc cho trăm kẻ muôn người rẻ khinh
Mong sao được chút hiền vinh
Nâng bi đội đĩa chọn tình vua tôi
Ngại chi tiếng xấu để đời
Cốt sao trọn nghĩa con người gia nã
Tiếc thay tính sái nước cờ
Vất chanh bỏ vỏ bị giờ xót xa
Đành thôi khăn gói về nhà
Ngồi chơi xơi nước sao mà đau thương
Ai ơi lấy đó làm gương!

BỐC THỐI

CHIỀU NAY BIẾT VỀ NƠI ĐAU

Có một bố nhà banh chả biết buồn chán cái chi chi đã viết thư vấn kế Con Ong về mấy điểm sẽ đăng tải sau đây. Ông ta tự xưng là độc giả rất trung thành của Con Ong từ số 1 cho tới nay. Con Ong vốn chịu độc giả ghê lắm. Nên chỉ dù không có mục vấn kế mà vớ đứ cứ phải moi óc ra để giải đáp cho đúng đạo nghĩa giang hồ. Lá thư này đọc lên nghe buồn thảm thấy mẹ :

Tôi là lính tác chiến hàng bét. Xin tâm sự với Con Ong và long trọng nhờ Con Ong nghĩ giùm cho một lối thoát. Số là cách đây 4 niên, tôi vào lính, lãnh lương ra : sáng ăn bánh mì hay phở rồi lại còn được uống cà phê. Ngày đóp hai bữa với 1 tô canh và 1 khúc cá. Nay lính lương ra chỉ đủ đi thoi hai cái. Sáng thì treo bao tử. Ngày cũng vớ đứ đóp hai bữa như thường nhưng với một tô canh lỏng bóng và 1 con cá nục to bằng ngón tay cái.

Bốn năm sau nữa, đời tôi sẽ ra sao? Hiện giờ không biết ngày mai tôi sẽ làm gì? Bao giờ lấy vợ? Nay tôi đã ngoài ba mươi rồi. Tam thập nhị lập, nhưng tôi đã lập được cái mẹ gì đâu? Chắc rằng tôi sẽ phải nằm dưới lòng đất? Năm nhà thương? Hay phát khùng?

Không, không. Anh bạn ơi! Chớ có vôi bi quan như vậy. Ngày thứ hai rất khác xa mí lị ngày chủ nhật cũng như năm 71 không thể nào lại giống hệt như năm 72. Sống có khúc người có lúc. Anh bạn cứ tin đi. Trước khi đi ngoài, nên học theo kiểu của nhà văn Nguyễn Tuân : vớ vào trán mà nói thầm mí mình rằng : «ngủ đi em ơi! đời ngày mai sẽ lại tươi lại đẹp!»

Hòa bình đến tới đit rồi! Anh bạn sẽ có vợ con đang hoàng, đừng có lo con bò trắng răng mà tồn thọ.

NGÂM TÔM ANH EM LÀM CHI?

Người ta được biết rằng hàng năm Ty Chiêu Hồi Châu Đốc tổ chức trung bình mười mấy khóa huấn chính cho các đồng chóc từ khu về «lột xác». Đa số các huấn luyện viên đều là những người của các Ty, các Sở ở trong tỉnh. Dĩ nhiên là người của Ty Chiêu Hồi bao giờ cũng chiếm nhiều giờ dạy nhất, thừa thãi thì mới đến những người của các cơ quan khác.

Mỗi khóa học có vào khoảng 240 giờ huấn luyện. Và mỗi giờ nhà nước chỉ cho 20đ gọi là huấn luyện phí.

Có bốn ông huấn luyện viên thuộc Trung tâm tu nghiệp công chức Châu Đốc được mời dạy từ đầu năm đến nay nhưng đã phải ăn cơm nhà và các voi hoài hoài. Tiền trong túi cứ mờ ra mà uống nước, giảng dạy xong có đôi phờ râu thì cứ việc rút bánh mì ra mà gặm, còn cái khoản huấn luyện phí thì bị người ta lờ đi coi như đếch có. Buồn tình có hồi thì ông Trưởng Ty nói là chưa có lệnh phát ngân.

Nhưng trên thực tế, lệnh phát ngân đã có từ khuya rồi. Các huấn luyện viên của Ty Chiêu Hồi và các Ty khác đều được thanh toán sòng phẳng. Chỉ có mấy ông ở trung tâm tu nghiệp chả hiểu sao lại bị người ta trừ ếm, ngâm tôm chơi chớ đếch phát vôi.

Ui chao! cùng là con cái nhà nước cả, ai lại nỡ chơi xấu mí nhau thế. Thời buổi kiếm kiếm róc này, kiếm được tí tiền nào quí tí ấy. Trả cho nhau đi các cha nội!

KHI THẦY GIÁO BÁN «CUA»

Sự việc không xảy ra ở Saigon, dĩ nhiên. Bởi lẽ ở Saigon các trường dù công hay tư người ta đều cho quay rô nê ở rồi đem phát không cho học sinh. Việc bán «cua» này đang diễn ra ở một nơi gió lạnh mưa mùa trong một trường trung học tổng hợp. Thầy giáo không cho học trò chép bài hoặc học trong sách mà lị đem «cua» ra phát mại cứ y như là ở nơi chợ búa. Mỗi một «cua» thầy bán 350 tí. Có tất cả 4 lớp đệ nhất, mỗi lớp trung bình có 50 mạng. Học sinh phải mua «cua» từ giờ đến cuối niên học.

Hãy thử làm một con tính nhằm để xem rằng thì là ông thầy đã đóp một khoản tiền chừng bao nhiêu? Gần một trăm ngàn lận chớ không phải ít của.

Nếu «cua cáy» có gòn ghê hay mới mẽ gì thì nó lại một nhẽ. Xứng đáng mí lị đồng tiền bát gạo, hẳn rằng cũng chả có ma đại nào nỡ lên tiếng kêu cả. Nhưng của cáy của thầy lại cốp-pi công phọc cái bản chính trong sách rồi thêm thí dụ này nọ cho nó dài lê thê ra thoi.

Thời buổi này, với số tiền hơn ba bờ kờ ra cũng chả có chi là to tát. Bất quá chỉ vừa đủ hai cái vé xi la ma hạng bét, tuy nhiên đối mí con nhà rách thì cũng hơi đau tí tí.

Học sinh có muốn lên tiếng chống đối cái sự mua cua cáy ấy thì lại sợ bị thầy trừ cho đám bầy phát và đui đờ ra khỏi trường. Mà không lên tiếng thì trong lòng cũng tám tức như một sự dòn nén về sinh lý.

Vậy thì ông thầy ôi! Học trò học choẹt đời nay khiếp lắm. Đưa nào nó thương thầy thì nó mua ủng hộ. Mà không thương cũng thối đi, chớ có bắt ép mà làm chi. Nó tức mình, nó xuống đường cho một phát lại trắng mắt ra!

NGHĨA QUÂN «KIỀNG»!

Tỉnh Ba Xuyên có 1 Quận mới thành lập cách đây mấy niên. Quận này có 1 ông giữ chức Trưởng ban I Chi khu, nổi tiếng về phương diện sưu tầm Nghĩa quân «kiềng». Mỗi «kiềng» phải nạp cho y 50.000 đê được an thân năm nhữ trong khi quân số thì vớ đứ ở nơi đồn bót. Những «kiềng» ấy đều được y gửi cho các trưởng đồn, mỗi đồn là 1 người để cho hợp lệ trên giấy tờ phòng khi có sự thanh tra của thượng cấp. Thành thử ra đã xây đến cái tình trạng là mỗi đồn có hơn ba chục nghĩa quân nhưng hiện diện tại đồn chỉ có độ từ 17 tới 20 nghĩa quân là cùng.

Ngoài ra với quyền hành của Trưởng ban I, nếu nghĩa quân nào vì hoàn cảnh gia đình muốn xin về phục vụ tại đồn gần nhà nhất cũng phải chi cho y từ 15 đến 20 xấp. Còn ai muốn tiến thân như theo học các khóa tiểu đội trưởng hay trung đội trưởng cũng phải biết cách khấn khứa đức Thánh Trần để ngài phù hộ độ trì cho.

Đối với các tân binh vừa mãn khóa về, ông chi khu trưởng chưa kịp phân phối quân số cho các đồn thì y liền tìm cách hù : thăng này đi chỗ này, thăng kia đi chỗ nọ, dĩ nhiên là những chỗ nguy hiểm. Y làm thế để cốt kiếm địa. Và kiếm ra địa rồi thì y mới làm giấy tuyên chuyên.

Xin ông đầu tỉnh Ba Xuyên lưu ý giùm cho một tí đề anh em Nghĩa quân được phận nhờ. Đói rách thấy mẹ mà còn bị ăn cướp cơm chim!

Tướng «3 vành» cứu nguy đại đế Nixon và đức dzua nơmbờ oan

- Toàn bộ kế hoạch đánh đấm bắt lính Mẽo làm con tin bị phá vỡ.
- BV đã xài đến lứa tuổi 12 để theo đuổi chiến dịch «tiêu hao chiến».
- Phát khởi chiến dịch Đông Xuân.

SAIGON 3-11 (CO).— Tin độc xuất phát từ người về sau trận chiến đẫm máu Krek bên đất khách Kampuchea chỉ qua cho hay, theo kế hoạch điều quân đánh đấm của CSBV, ghi trong tài liệu mật bị quân ta vỡ được thì trước hết, 2 Công trường 7 và 5 được tiếp hơi bởi lực lượng trừ bị Công trường 9 và một số đơn vị đại pháo có nhiệm vụ không chế khắp chu vi rộng lớn khoảng 40 cs vòng kéo dài dọc theo QL 22 từ căn cứ Hưng Đạo—Thiên ngôn, Pace bên này phần đất VN, và Krek, Alpha, xa mạc Long Châu, Bạch Mã trên phần đất của Kampuchea các cánh quân của 2 Công trường này sẽ khuấy phá tầm lùm làm tiêu hao chiến sức chống trả từ phía quân ta trong thời gian 8 ngày của giai đoạn 1, rồi xuất thân, một nửa lực lượng 10 ngàn quân tinh nhuệ thuộc CT. 5 sẽ ở ạt tấn công vào mục tiêu chính là căn cứ Pace để chờ được chừng 200 chú lính G.I. trấn giữ tại đây làm con tin, tạo áp lực Đại Đế Nixon trên bàn thương nghị ở Ba Lê qua chiều hướng Kín và Hồ tức mặt cũng như công khai sau này, đồng thời mặt khác, cùng lúc CT. 7 CSBV, đánh sâu vào các địa điểm chiến lược quan trọng ở lãnh thổ QK. 3 với mục đích phá vỡ chương trình lễ đăng quang của Đức dzua Nơmbờ oan Giao Chỉ diễn ra ngày 31-10 vừa qua. Kế hoạch trên thất bại sẽ thực hiện giai đoạn 2 trong vòng 90 ngày.

Tin trên nói rằng, phút chót, tập tài liệu mật dường như đã bị Ô. Tướng «3 vành» tức Tướng Nguyễn Văn Minh (Tư Lệnh QK 3) chớp được nên toàn bộ kế hoạch «đớp hít» tù binh Mẽo của cộng quân phải tiêu ma theo khối bom B.52 vì tướng «3 vành» (danh từ mới của Vixi) sau khi phát giác đã tức tốc rải vào mặt trận hàng loạt biện pháp khai quang bằng những đơn vị ưu tú và tinh nhuệ nhất QLVNCH, phá tan chiến dịch vô lính G.I. làm tù binh của chúng và liền đó, cảnh giác ngay anh bạn Đồng

minh để kịp thời rút lui khỏi địa ngục Pace có trật tự, để mặc quân mình làm chủ chiến trường.

Có một điều đau khổ nhất từ phía địch quân mà chưa ai khám phá nổi, đó là hậu quả sau 25 ngày bát quái trận đồ, theo tin độc trên, lực lượng Cộng quân đã tiêu hao ngót 50 phần trăm mà dèch võ được 1 chú Mẽo nào để gọi là an ủi cái thân còm. Mặc dù hiện nay Vi xi đang cố bưng bít dấu nhiệm vụ này và trong khi chờ đợi rên quân chính cán, đũa nào tiết lộ ra ngoài sẽ bị tiền trạm hậu tấu.

Mặt khác, hậu quả trận hồng thủy khủng khiếp nhất lịch sử chụp xuống dân miền Bắc tiếp theo sau cơn lốc Hester gào thét quạt vào vùng giới tuyến trong thời gian qua; cộng thêm với hàng ngàn thiếu niên thi nhau gục ngã trên chiến trường Krek, đã thực sự ảnh hưởng trầm trọng đến sinh lực kinh tế và quân sự ngoài nó, chế độ B.V đang phải điên đầu đối phó, nhất là việc bổ sung quân số cho 2 công trường 5 và 7. Tuy nhiên, để chám vào lỗ hồng này, tin trên nói rằng B.V đã ra lệnh động viên các thiếu niên 12 tuổi vào lính từ hơn 1 tuần nay rồi.

Mẹ kiếp, bắt lính tụt thang xuống cỡ 12 tuổi là cái tuổi hỷ mũi chưa sạch, chưa hết mùi hôi sữa để đưa và chiến trường thì chẳng hiểu nhà nước CSBV chủ trương đánh với đấm cái con mẹ gì ở trong này. Thế nhưng, chuyện đó vẫn là có thật và quả quyết khi bổ xung quân số xong, Vi xi sẽ lại bắt tay vào giai đoạn II để tiếp tục chiến dịch vô lính GI làm con tin chơi.

Thì ra, nếu không có công của Tướng QK.3 giúp trận chiến kết thúc sớm và kịp thời đập nát ngay từ giai đoạn 1 mộng vô lính G.I. của Vixi, thì Đại đế Nixon sẽ phải điên đầu, vỡ mảy vỡ mặt vì số mạng hàng trăm mạng lông lá phút chốc bị cho đi ở tô bương nằm bất động bầy nhầy tại căn cứ Pace, số còn lại sẽ được mời sang bên kia giới tuyến mà tù binh muôn năm.

Ngoài ra, còn phải kể, số đi Đức Vua Nơmbờ oan Giao Chỉ áo mào sênh sang, ngựa xe êm ái bước, lễ đài đăng quang bái tổ một cách sung sướng lên chín tầng mây mà không có lộn xộn, phá thối bằng những trái hỏa tiễn cũng là bởi toàn bộ kế hoạch trên của Vixi vỡ mảy nó bọng đại ngay từ chiến trường Krek. Chẳng hiểu chuyện như rứa Đức dzua có thấu chăng?

PHÁT KHỞI CHIẾN DỊCH ĐÔNG XUÂN

Một chiến dịch khác của tổ chức đầu não VC nhằm đẩy mạnh công cuộc đột nhập vào các thị trấn lớn tại Nam V.N để phá hoại và khủng bố các yếu nhân quan trọng cũng vừa được cục tình báo phát giác nhờ vỡ được bản chỉ thị mật của VC thì sau ngày bầu cử Tổng Tông. Cơ quan đầu não

97 của VC đã đưa ra kế hoạch đồn mọi nỗ lực từ nay cho đến tháng 12-71. Thế đó các hoạt động quân sự, chính trị và binh vận sẽ được đẩy mạnh để khuấy rối; nhằm lũng đoạn tinh thần của nhân dân Miền Nam, VC gọi là « không để quân chúng có ảo tưởng một đời sống an bình, thịnh vượng do chính quyền Saigon tạo ra».

Gãi si

● GÃI SI

Ngồi rù gãi háng dái tẩn tẩn

(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

NHÀ CỦA TA

Trong lịch sử Annam từ thượng cổ thời đại cho đến bây giờ, không giai đoạn nào tai họa tham những bóc lột lại bành trướng kinh khiếp như ngày nay. Gian thương bóc lột và cướp quyền tham nhũng đã trở thành mối bận tâm rất bực cho nhà nước đương quyền. Vì thế nhà nước luôn hô hào tận diệt nạn tham nhũng bóc lột, từng treo giải thưởng cho những ai có công tố cáo bọn tham nhũng bóc lột.

Di nhiên báo chí là thành phần hưởng ứng trước tiên lời hô hào «đầy hướng đi lên» kể trên của nhà nước. Trong đó bọn C.O phải kể là những đũa hướng ứng vung vít hơn ai.

Nhưng chính vì sự chủ bớ tham nhũng bóc lột quá vung vít đó, mà tuần rồi Bọn C.O đã bị một phen chũe không chịu được. Bữa đó gió rất mát và trời rất đẹp, bọn Con Ông kéo nhau ra xa lộ làm 1 phát viếng thăm làng ta, nơi đang thực thi câu châm ngôn sáng choang «mỗi thợ viết có 1 mái nhà».

Nhờ ơn người chủ tịch nghiệp đoàn làng ta quả đã được xây xong. Bọn C.O thích lắm mặc dầu sau 1 tua dạo chơi từ đầu làng đến cuối làng bọn C.O cũng phải nhìn nhận Kiều Phong đã nói có lý trên ST cũng như Thiên Khôi đã có lý trên TV. vạy.

Bèn tìm anh nhà thầu Ba Tàu để hỏi cho ra nhẽ. Xin nhấn mạnh «anh nhà thầu Ba Tàu» chứ cóc phải bà chủ thầu Giao Chỉ MN như giấy tờ sổ sách của nghiệp đoàn ta vẫn ghi.

Tuy là Ba Tàu nhưng anh nhà thầu này khôn tở cha, biết móc máy số siêng cần thận:

— Các nị vẫn chủi tụi ngộ là gian thương tham những há, nhưng chính các nị

cũng gian thương tham những thấy li mẹ...

Bọn C.O định nổi sùng, cho là 1 sự nhục mạ trầm trọng, thì tên Ba Tàu thâu khoán lại nhần nhờ tiếp:

— Mỗi căn nhà lầy các nị phải bỏ ra pa trăm ngàn phải không?

— Đúng!

— Thế các nị có biết ngộ thâu lại với giá pao nhiêu không? Chẽ có 92 ngàn tiền vật liệu và 48 ngàn tiền công thợ thôi lớ.

Sự tiết lộ của anh nhà thầu Ba Tàu khiến bọn CO muốn chết đứng ngay tại chỗ. Vì như thế là ngay tui thợ viết cũng bị tham những bóc lột mỗi đũa hơn một trăm xin ngay giữa thanh thiên bạch nhật mà cóc biết mẹ gì cả và ngay sau đó không vì thành kiến hay vì tự kỷ ám thị mà bọn C.O bỗng nhận thấy làng ta sao xấu xí quá, dèch ra con mẹ gì hết trời. Mỗi căn chỉ đáng giá hơn trăm xin thật. bớ khi!

TINGIỜ CHỐT: Sau chuyến thăm làng vừa kể, bọn CO đã đồng ý là sẵn sàng bán rẻ cho bất cứ đồng nghiệp hảo tâm nào muốn mua thêm tất cả những căn nhà thuộc quyền sở hữu C.O tại làng ta. Di nhiên là với giá lớ. Thiệt đó!

THÌ RA LÀ HOA HẬU THỂ... THAO

Nhà chủ tịch Đình Văn Ngọc đang UHTVVN đã tở lỏ phồn lại cái chánh và báo tin cho biết, cuộc thi hoa hậu do ông tổ chức cóc phải để chọn người đẹp cầm can (cán cờ) mà thật ra hoa hậu được chọn sẽ có bôn phận dẫn đầu các lực sĩ ta với 1 tấm biển đề hai chữ «VN» trên tay, thể thôi.

Cuộc tuyển lựa đó 1 ban chấm chỉ gồm toàn các nhân vật thời danh hữu hạng như bà tướng Trung, bà đốc tở Hiếu, bà thợ cái Lê Đại Toàn.v.v.. nghĩa là những bậc nữ lưu rất khó tính trong vấn đề chấm điểm nhan sắc liền bà con gái.

CẢM CÚM — SỔ MŨI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẮP THỊ
HÃY UỐNG
RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DỄ NGỦ YÊN LẠNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(59M BYTICGP)

CÁ KÊ DÊ NGÔNG

LẠI PHẢI NÓI CHUYỆN VỚI CÁC ANH TRONG HỘI ĐỒNG BÁO CHÍ

Trong tuần lễ này, không thiếu chuyện để viết. Nào chuyện đăng quang, chuyện thi hoa hậu. Nhưng tôi muốn nói chuyện với các anh trong Hội Đồng Báo Chí, vì tình thế đã cấp bách quá rồi. Làng báo chúng ta đang trong hồi báo nạn... Nếu các anh cứ giữ mãi thái độ này, thì xin phép các anh, chúng tôi xin ra khỏi nghề. Thà rằng đi làm ma có đất gãi, còn hãnh diện hơn.

Khi Hội Đồng Báo chí mới được thành lập, chúng tôi rất mừng, vì nghĩ rằng từ đây, các anh sẽ bênh vực quyền hành nghề của chúng tôi. Tuy rằng, trong hội đồng của các anh cũng có vài ba phần tử bất xứng, nhưng chúng tôi sẵn sàng chờ đợi các anh làm việc. Ngày đó, tôi cũng viết một hai bài, nói chuyện với các anh. Tôi đã nhận được nhiều lời chê trách. Các bạn tôi đã trách tôi, cho rằng tôi là kẻ phá hội đồng, không muốn cho mình có đại diện. Rồi tất cả các bằng hữu đều khuyên tôi nên im tiếng, chờ xem các anh làm việc như thế nào. Rồi đây, có mặt sát, có xỉ vả cũng chưa lấy gì làm muộn.

Vậy thì bây giờ tôi nói chuyện với các anh... Đầu tiên, tôi muốn nói đến vấn đề tịch thu báo.

Chắc các anh cũng nhận rằng, trong mùa bầu cử vừa rồi, Nhà Nước đã tịch thu báo hơi kỹ. Có nhiều báo bị tịch thu cả một tháng liền tiếp. Nhà Nước nhiều khi đã đưa ra những lý do rất mơ hồ, và nhiều khi chẳng cần cho biết lý do. Không gì thể thâm cho bằng, những tờ báo, là tim, là óc, là máu của anh em ký giả, vừa từ máy in chạy ra, đã có nhân viên của Đảng Dùi Cui đứng chầu chực sẵn. Bao nhiêu báo in ra, là được mang về kho để cho Đảng Dùi Cui độc quyền làm độc giả. Tờ biên bản được lập ra, là một tờ giấy in sẵn, rất lem nhem với mấy chữ ký loằng ngoằng, chẳng có tới một xu giá trị. Những buổi chiều, là lúc hoạt động của máy in.

Nhưng khi nghe tin báo bị tịch thu, các máy đều ngừng lại, không chạy nữa. Tòa soạn của tờ báo, im lặng như một bãi tha ma.

Trong những vụ tịch thu báo bao giờ cũng thông thêm một câu là "sẽ truy tố ra tòa". Nhưng ra tòa, thì được cái lợi gì?... Dù cho tòa án có xử cho thắng kiện thì Nhà Nước cũng chỉ bồi thường được vài chục ngàn đồng bạc, với những thủ tục rất rườm rà và rắc rối. Dù cho có được bồi thường, thì tờ báo cũng đã bị tịch thu rồi...

Vài chục ngàn, với cái ngân quỹ không lớn của Nhà Nước thì thấm vào đâu. Bởi vậy, khi một tờ báo loan một tin, dù rằng chính xác, không phạm vào bất cứ một điều gì trong qui chế báo chí, nhưng tin đó bất lợi cho Nhà Nước, thì Nhà Nước cứ tịch thu và phát trước đã. Rồi đây, có đưa ra tòa án, phạt mấy chục ngàn, cũng chẳng ăn thua gì với Nhà Nước. Ấy thế là tịch thu báo, bên trở thành một đơn tố giác của Nhà Nước đánh vào báo chí.

Các anh trong Hội Đồng Báo Chí đã làm được việc gì trong vụ tịch thu báo? Các anh cũng có gửi một vài văn thư phản kháng đấy, nhưng người ta đã dùng văn thư của các anh vào công việc "tiện lợi". Mang danh là một cơ quan đầu nòng của báo chí xứ này, gửi văn thư chính thức tới một cơ quan Nhà Nước, không được trả lời, cũng như không được có lời giải

thích, các anh vẫn cứ ngồi im... Có một lần, gặp anh hội đồng, tôi có trách nhẹ anh điều này. Anh dơ cả hai tay lên trời. "Làm được cái gì bây giờ?" Ô hay, đó là chuyện của các anh. Các anh có thể hô hào đình công một ngày, hai ngày, một tuần lễ, hay một tháng. Trong thời gian đình công vì Nhà Nước tịch thu báo bừa bãi, dân xứ này không có báo mà đọc, thì sẽ chẳng còn biết đến chính sách, đường lối của Nhà Nước. Thứ hỏi Nhà Nước có nao núng hay không... Nhưng các anh vẫn chỉ giữ thái độ ngậm miệng ăn tiền. Các anh sợ rằng làm mạnh, tên các anh sẽ bị ghi vào sổ đen chăng?...

Nếu các anh sợ rằng tên các anh bị ghi vào sổ đen Nhà Nước, sao các anh chẳng nhờ chúng tôi quyết định. Triệu tập một đại hội ký giả, không phải là một chuyện khó. Rồi trong buổi đại hội đó, chúng ta cũng bàn với nhau những phương sách đối phó với Nhà Nước. Ít ra, thì các anh cũng có thể ra lệnh cho các báo, trong một tháng liền, chạy một slogan dài suốt tám cột để phản đối chính sách tịch thu báo bừa bãi của Nhà Nước.

Chúng tôi cứ chờ các anh làm, nhưng các anh đã không làm...

Một tờ báo là cơm, gạo của bao nhiêu gia đình. Ngoài ban trị sự, các ký giả công nhân, còn cả vài ba kẻ kíp thợ xếp chữ, thợ máy, thợ đúc chì, thầy cò. Chủ báo, dù có giàu tới đâu chăng nữa, với cái lối tịch thu như thế này, cũng chẳng mấy lúc mà cạn lạng. Tờ báo phải "phục mệ bu tích" là cái chắc. Ấy thế là hàng chục, hàng trăm những thẳng sống với nghề làm báo như chúng tôi đói vè mồm ra. Nhìn thấy vợ la con khóc vì đói, chắc rằng các anh trong hội đồng báo chí dù có mang vài ba chiếc xe hơi cỡ nặng tới, cũng không đủ mà chuyên chở những câu chữ...

Thấy các anh như nhược quá, không những Nhà Nước trung ương, mà cả đến chính quyền địa phương, cũng ra lệnh tịch thu báo. Ông đầu tỉnh Đà Nẵng Nguyễn ngọc Khôi, cũng ra lệnh tịch thu một lúc hai chục tờ báo, tại địa phương của ông. Phản ứng của các anh cũng lại rất yếu ớt. Các anh không dám có một câu khuyên cáo Nhà Nước. Các anh cũng chẳng ra lệnh cho ký giả, viết bài chia mũi dùi vào ông đầu tỉnh Đà Nẵng. Chỉ có một văn thư phản kháng. Có lẽ làm văn thư phản kháng là nghề của các anh. Nhìn thấy những sự kiện đó, thấy tương lai báo bở xứ này thật đen thui còn hơn cái sự đời. Ông Đà Nẵng làm được rồi đây các ông khác cũng làm như vậy, thì thứ hỏi các anh, chúng ta còn lương tâm mà phục vụ cho nội bút mãi được không?... Đó là điều chúng tôi muốn chất vấn các anh.

Chuyện thứ hai, tôi muốn trách các anh là thái độ của các anh đối với anh em ký giả...

Dù sao thì các anh cũng là những ký giả. Các anh có làm đến chức... hội đồng, thì các anh cũng vẫn là những ký giả. Ít ra, các anh phải bênh vực quyền lợi đồng nghiệp của các anh. Nhưng các anh đã làm chúng tôi chán nản.

Những ngày gần đây, các anh đã ra vài ba thông cáo về kỷ luật, chỉ vì các anh căn cứ vào đơn kiện của một cô đào chiếu bóng, và một anh đạo diễn.

Trong Hội Đồng Báo Chí, cũng có nhiều anh đang cộng tác với vài ba tờ báo, viết những mục thời luận. Trong mùa bầu cử vừa rồi, các anh đã đánh vụ đạo diễn tội bởi. Thiết nghĩ, ai cũng có thể chỉ trích độc diễn, chỉ riêng các anh trong Hội Đồng Báo Chí là không có quyền chỉ trích độc diễn. Vì các anh đã mở màn vụ độc diễn trước cả gần một năm nay. Ngày đó, các anh bầu cử vào Hội Đồng Báo Chí cũng chỉ có một liên danh, với một sự xếp đặt ăn có rất lộ liễu. Cứ nhìn trường hợp anh Đặng Văn Nhân là thấy rõ ngay...

Chúng tôi viết bài này, với mục đích xin với các anh can thiệp với Nhà Nước mạnh mẽ hơn một chút nữa, về vấn đề tịch thu báo vì chúng tôi sợ bị gây lăm. Và xin các anh đối xử với các đồng nghiệp của các anh là lũ chúng tôi đằm thắm hơn, đừng nên vì đào chiếu bóng hay đạo diễn điếc ảnh mà hành hạ chúng tôi nữa.

Chúng tôi chỉ mong có thể...

DÊ HỨC CÁN

Loe ma?

CỤ NGOẠI MÓM ĐỐC CHỨNG

Nói đến cụ ngoại móm Annamta thì quả thật là trường thiên về giai thoại. Có điều nhờ sự khôn ngoan khéo léo nên trước giờ cụ thật ít làm mất lòng ai. Dĩ nhiên «ai đây» phải tính là những người móm lớn, có cấp bậc ngang cụ hoặc trên cụ cả. Chẳng hạn đại đế Nich Soong vừa tuyên bố điều gì thì lập tức cụ Ngoại móm nhà ta cũng gật gù phụ họa «tui cũng nghĩ như thế». Hoặc Đức Dzua An-nam mới tuyên phán điều chi thì cụ Ngoại cũng lập bập hường ứng liền một khi: «Hạ thần cũng quan niệm như vậy!»

Nhưng rồi mấy ngày vừa qua, trong bữa tiếp một anh báo Nhật tại nhiệm sở riêng chẳng hiểu mai nghĩ ngợi làm cầm sao đó mà cụ ngoại móm bỗng tuyên bố câu hết sức oanh liệt: «Chiến tranh Anam nhứt định sẽ còn dài dài, đứ đờ nào thấy bọn Tàu đó được gia nhập LHQ mà đã với tin chiến tranh Anam sắp chấm dứt là những đứ đờ ngu, tự tử mẹ nó đi cho rồi.»

Nghe nói sau khi nghe cụ ngoại móm Giao chỉ phát ngôn như trên anh báo Nhật ngẩn mặt nhìn cụ trao trao đúng 5 phút và ngỡ trí óc cụ không còn được bình thường. Vì rõ ràng trong dịp thể thốt đăng quang trước đó, chính vua ta đã đại cáo quốc dân là chiến tranh sắp chấm dứt, hòa bình đã sắp sẽ hiện ra trước mắt rồi, và nhiệm kỳ mới tính này của người sẽ là nhiệm kỳ đánh dấu sự im tiếng các bùm cho quê hương đất nước!

Vậy nếu cụ ngoại móm tuyên bố như trên là đúng, thì chả hóa chính cụ mới là nhân vật có tầm quyền điều khiển cuộc chiến 30 niên này sao? Lạ quá!

ĐỐI LẬP

Mấy bữa tuần qua, thiên hạ Giao Chỉ quốc thấy vị lãnh tụ đối lập André Đôn quá sức vất vả và mả mả thương!

Vì là lãnh tụ đối lập chân chính nên André đã lằng xằng lo việc nước rất hăng. Chả thế mà bằng sự vì hành rất bền, André Đôn đã phải cất công leo lên máy bay Mèo để về đến tận hòn đảo Mariana nằm giữa biển Thái Bình Dương để châu chực yết kiến anh Kít xanh dơ, quân sư quạt mo của Hoàng đế da đỏ. Rồi khi

anh Kít này tiếp tục bay sang Bắc Kinh để thi hành cái mít sông đặc biệt do vua Da Đỏ ủy thác, thì vị lãnh tụ đối lập chân chính André Đôn chịu khó ăn chực nằm chờ tại đảo đối Kít về ghé ngang để được xin yết kiến nữa. Sau 2 phứa yết kiến rất hiền hách trên, André Đôn lại cỡi máy bay Mèo trở về Giao Chỉ quốc với tâm trạng thơ thối hân hoan. Và công việc đầu tiên khi về tới quê bố (quê mẹ là nước Tây lố kia) của chàng, là phóng xé thùng rì rào vô hoàng cung để châu hầu vua ta, nhỏ to tâu trình lên vua ta những điều hết sức bí mật chưa ai biết nổi. Nhưng không có luật nào cấm thiên hạ được quyền suy đoán cả. Nên người ta đã suy đoán về sự mạng đặc biệt vừa kể của nhà lãnh tụ đối lập André Đôn qua 2 luận điệu hết sức trái ngược nhau. Kể yêu thì cho rằng André Đôn sợ Kít xanh dơ sẽ mắc lừa bọn Tàu đó quỷ quyệt, nên vì lương tâm thúc dẩy chàng đã phải châu chực chờ xin mét kế cho Kít, tức là mần nghề «quân sư của quân sư». Riêng những đứ đờ đối lập thật sự, đối lập có ba tăng hân hoi, thì lại nhất định đồ diệt cho hành động mờ ám và hèn hạ của André Đôn chỉ là để nhờ Kít chạy chọt dùm cho chàng r cái ghế đầu triều vào dịp cải táng, ý chết xin lỗi, cái tổ sắp tới.

THƠM THẬT

Qua những cuộc bầu cử từng diễn ra trước giờ tại cường quốc Anamta, thiên hạ nhận thấy cái ghế đại diện tại Nhà Hát Tây quả là có sức hấp dẫn không chịu được. Một sức hấp dẫn rùng rợn kinh khủng khiến ai cũng ham thêm hết sức. Mặc dầu trên nguyên tắc kẻ nào được đặt đít lên những cái ghế đó sẽ cực thấy mẹ, trách nhiệm đối với cử tri và lịch sử nặng nề cả ngàn kí chưa kể nếu lỡ đại bị rì lồi lăm nào đó thì tên tuổi sẽ bị chạy nhứt trình với những lời ca vồn vã mà hàng trăm năm sau con cháu chưa chắc đã tẩy giũa cho sạch.

Vậy tại sao nhiều người vẫn cứ mê say nó dù dơi còn hơn cả mê say vợ lẽ nàng hầu mới thật lạ. Bởi vì mỗi tháng sẽ mang lại niềm an ủi bằng tiền công hơn trăm xia e rằng tiền không đúng. Còn cho rằng vì nó có nhiều quyền thế thì lại càng không đúng hơn. Thực tế đã chứng minh nó làm mẹ gì có quyền nào khác ngoài quyền làm luật! Bởi vậy sự tìm hiểu cứ bị lâm vào hoàn cảnh tảo bôn mả, cho đến khi phái viên C.O. nhờ tình cờ may mắn đã phanh phui ra được sự thật, nhưng là sự thật chó đê cóc chịu được. Điền hình cho cái sự thật chó đê này là một ông đại diện, cốt cứ là r bố nghị hờn phục vụ tại nhà sầm thành phố (xát nghĩa chữ Tây lố «Hotel-de ville»). Hồi còn là nghị hờn tại nhà sầm này, ông đại diện còn nghèo mả, ly cà phê 2 tí có khi cũng thiếu. Vậy mà sau 4 niên hành nghề tại nhà hát tây, ông đại diện bây giờ đã sầm được một tòa biệt thự khang trang cỡ trên dưới 30 tề, r đồn điền cây trái cũng khoảng vài chục tề sắp lên, và vài ba trường mục bên Tây bên Thụy sĩ xem chừng cũng đông địa lắm!

Thì ra cái sự hạo dẫn khôn lìn của nó chính là như thế!

TIÊN TRI

Trong số quốc khách đồng minh vừa tới An Nam để tham dự lễ đăng quang của Vua ta, nhân vật được chú ý đặc biệt chính là quan thượng thư bộ kho bạc của Hồng Bì Quốc. Thoạt tiên người ta không ngớt tâm tặc khen ngợi cái sáng kiến của Quốc Vương Hồng Bì khi cử quan thượng thư bộ kho bạc làm đại diện như thế. Nó có 1 ngụ ý rất thâm là đã gây cho quân dân Annamta 1 sự yên trí lớn, không phải lo thiếu bạc sai, ít nhứt cũng là trong thời gian đầu của ngày đăng quang trọng thể này.

Nhưng số lá thay là cái bọn Hồng Bì.

Nói đúng hơn là cái bọn bô lão Hồng Bì. Giữa lúc bầu không khí đăng quang của An Nam Quốc Vương đang vui vẻ là thế; trong khi quân dân An Nam ta đang thơ thối hân hoan với viễn tượng rủng rỉnh bạc các, xuyên qua hình ảnh «bồ tượng» của quan thượng thư bộ kho bạc Hồng Bì, thì ở bên kia bờ biển xanh tui bô lão nước Hồng Bì chơi trò phân phe, hề nhau cắt lườn r hơi 500 tề bạc da đỏ viện trợ. Tin dữ này dĩ nhiên làm giảm niềm vui trong lòng vua ta nhiều lắm, nhưng nó cũng chứng minh được rằng vua ta quả đã có tài tiên tri trong phúc khí hờ hào lập trường «tam tự», tức là tự phòng, tự túc và tự quân gì đó. Rút cục chỉ dân đê các kẻ người Anam là lãnh đủ thôi vậy!

TINH THẦN MẾT BU

Cả nước đều biết r trận bão dả man vừa tàn phá 6 tỉnh thuộc Quân khu r thật dễ sợ bao nhiêu hoa màu ngoài rổ đều bị hư hao hết trời khiêu đồng bão QK r đang bị mù cả đội đe dọa trầm trọng. Bởi thế khi Tổng cục Tiếp tế vừa cho chở 10 ngàn tấn gạo ra Đà Nẵng nhưng còn lừng khừng làm cao, chưa chịu bốc dỡ gấp lên bến, cho dân chúng có tí ngũ cốc nhét vô bao tử, thì ông tướng Lâm bèn đi một đường tặc giảng nổi giận vô cùng hợp lý: Ra lình phải khiêng gạo lên cấp kỳ dề dân chúng xử dụng!

Nhưng có điều trong cái hợp lý đó của ông tướng tư lịnh, lại có điểm rất đáng mót cười là sau khi toàn lình như trên xong, ông tướng còn phụ đề thêm r cái đuôi dễ sợ: «.Nếu không nghe lịnh tui, tui sẽ về Saigon trình với Tổng Thống cho biết t ay!»

Câu hăm dọa «mết bu» của ông Tướng dường như có ép phê thấy rõ. Bọn C.O rất cảm phục lòng thương dân của ông tư lịnh, nên chỉ xin dề nghị phải chỉ ông bỏ cái đuôi phụ đề làm cầm kia đi, mà thay thế bằng một câu nói bình dân thời cũng được, đại khái như thế này: «thằng nào con nào không chịu nghe lịnh tao, tao phờ thấy đi mẹ rồi sẽ trình Tổng Thống sau...» thì có phải nghe vừa hùng vừa khoái cái lỗ nhĩ dân đỏ không nào!

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HÀNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HÀNG QUAN TÂM TỚI TƯỞNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HÀNG MONG MỎI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN:

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Đẻ mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Sài Gòn
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

NHÂN, TÍN, NGHĨA, LÀ KÍ GÌ ?

Mới đây, Tướng Kỳ sĩ và bọn Mèo là bất nhân, bất tín, bất nghĩa.

Vừa rồi, Thống chế Trương giới Thạch cũng mặt sát Mèo đúng ngay boong 3 cái «Bất» kể trên ! Vì Mèo chơi sỏ lá, đá bay Đài loan khỏi LHQ.

Đối với những trò ma giáo của Mèo, thì cả thế giới đều đã—hơn một lần—chửi cha cái tụi... tư bản đế quốc chỉ biết cầu lợi, mà cóc cần tình nghĩa, giết tron, hết tội !

Có chửi nó, cũng kể như pha !

Có điều, con người ta thật khó hiểu bài học đảng cay nằm chính ỉnh ngay trước, anh nào cũng nói thánh nói tướng, ra cái điều khôn ngoan. Rút cục, anh khi khô nào cũng bị đòn... đó là của tụi nó hạ đo ván ề chề !

Thằng Mèo Ba bất, tức bất nhân, bất tín, bất nghĩa—biết rồi, khổ lắm, nói hoài...nhức cả tai—Thế nhưng đã biết nó Tam Bất, tại sao, còn lằng nhằng tin cậy vào nó ! Tại sao không đập bẻ mặt nó ra ? Thôi đi mấy cha nội... Cái sự... om xòm, to tiếng lúc ban đầu, rồi xep lép lúc sau—Chẳng qua, cũng chỉ vì đêch nắm được «pi-tông» của Mèo.Cóc có Chú Sam hậu thuẫn thì... đòi Vương tướng kể như tàn trong hẻm cụt. Tại sao không can đảm chấp nhận một sự thật bị thâm phủ phàng, là... dân mình nghèo đói quá, lại cứ oán lộn anh em trong nhà, đánh dấm dài dài, đánh hoài, giết hoài chưa chán... Do đó, phía kia bọn đế quốc sư từ ngù... rình rập toan bôi cho đó lãnh thổ An Nam. Phía này bọn tài phiệt tận đế quốc trắng, toan mưu đồ thống trị dân ta, bằng các thủ đoạn đó là !

Cả 2 phía—Chúng ta đều bị coi là đàn em—Xin đừng bốc những đưng quên thực tế nào nùng ai oán lắm.

Dân Giao Chi ví như cô gái đẹp tuyệt trần, song bị sanh trường trong gia đình nghèo, thế rồi, cô gái có vẻ đẹp mê hồn, một chiều mê nào đó, bị thằng khốn nạn phá trinh... Thôi thì, cái thân gái ngồi phải cọc, đành cần rắng rắng chịu tất cả. Đê khỏi bị rơi vào cảnh «hoàng chưa» Tức không chông mà mang bụng bự. Nước ta—Cũng do bàn tay phù thủy Mèo nạn ra lãnh tụ !

Chúng nó đưng áp lực đó là để sắp vở đạo diễn, nay đưa nhân vật này làm con cờ mai chúng lại sáng tác ra lá bài khác để làm cho tấn kịch dân chủ thêm phần sôi bồng ! Sự thật chua xót là như vậy đó ! Xin các đàn anh đừng vội quên sự thật. Đừng bốc đưng...đầu hót những, rồi mất mạng không đáng gì ?

Khi mà thế lực đó là còn quá mạnh, hãy ráng nhịn nhục chờ thời !

Trời cao có mắt ! Bọn Tam Bất, ắt sẽ có ngày tan tành xiu quách. Nhưng, nếu muốn có đủ Nhân, Tín, Nghĩa, thì xin nhẫn với anh Kỳ ráng :

Hãy coi áo chính khách «a la sô nhào vở đi tu hoặc tìm lên núi mà tịch cốc! ở cái xứ này đã nhào ra làm chính trị, mà lại cứ khư khư Nhân, Tín, Nghĩa thì chỉ nằm chắc phần thảm bại bi thương mà thôi. Chán anh thấy mẹ ! Lúc thì chính trị chính em lúc thì văn nghệ là lướt cứ bốc đưng hoài hoài coi chừng có châu vát và !

ÔNG RÂU KẼM CŨNG «LÌ»

Bữa trước, mấy chú Mèo nói láo ăn tiền* thỉnh linh phao tin : sau khi bị rút dài, thế nào ông Phó râu kẽm cũng... đi cho biết đó, biết đây chứ ở Tân sơn Nhứt mãi biết ngày nào khôn ?

Đọc tin này, giới cận thần của ông Râu kẽm đưng đưng nổi giận, bèn phát ra lời minh xác : ông Râu Kẽm không đi đâu sót, nhưng sẽ xin «de» ra khỏi nhà ban, và sẽ tịnh khẩu luôn, cóc thêm

tuyên bố tuyên mẹ gì nữa hết. Nghĩa là ông sẽ rửa tay gói kiếm, tuyệt tích giang hồ, sống chết mặc bay ! nhưng rút cuộc, mấy tiếng đưng hồ trước khi trao lại cái ghế ngồi chơi xơi nước cho ông già Gãi Háng, Ông Râu Kẽm lại leo lên đài rồi Hát và Nói đề thừa với bà con cô bác rằng : bản chức sẽ xin ở lại nhà ban, chứ không có «de» đâu !

Ờ hay, thế là «xé lảo» nhỉ ? Chuyện gì lằng nhằng khó hiểu thế nhỉ ?

À, thôi phải rồi, chắc là giữa ông Ra đi và Ngồi lại đã có sự đi đưng, xính xai mọi chuyện cũ, chín bỏ làm mười, chứ gì ?

Hay là me sư Thống đốc Cao Bồi Tịch Xa bữa tới Saigon có đưa lá thư của Đại Đê Mèo, trong đó có đòi lời nhẫn nhe ông Ngồi lại nên kiếm một chỗ ngồi tốt cho ông Ra đi, cho nó vui cửa vui nhà ?

Nếu vậy thì tốt tốt. Bằng không tức là ông Râu Kẽm cũng bắt đầu giờ sách «lì» đề chơi với «lì», sau khi đã nghiền ngẫm và tìm ra chân lý làm chính trị phải là mới thắng được !

TIVI MÈO ĐỊNH BỎ ĐÓI ANNAMTA

Thực ra, đây là nói về Thượng Viện Mèo. Nhưng tại báo chí Annam ta cứ viết tắt Thượng Viện là TV y trang chữ viết tắt của TiVi, cho nên ta cứ gọi luôn nó là TiVi cho nó tiện.

Cái nhà TiVi Mèo này vừa mới chơi một đưng độc là đòi cúp hết tiền lì xì cho khắp thế giới. Riêng Annamta, nếu bị cúp tức là mất bố nó 539 Tê tiền Đôn (chứ không phải là tiền Lèo đâu). Bông đưng mất một số tiền to tở bố như vậy, đưng nhiên là dân Annamta sẽ bị Bà Cả Đới tới hỏi thăm sức khoẻ liền một khi. Bà Cả Đới đã tới nhà, thì còn hơi sức đâu ca bài «Không Không» đưng nữa ?

Bởi vậy, ngay từ lúc này, có lẽ dân Annam ta đến phải tập ca bài «Con cá nó sống vì nước» đi là vừa. May ra mấy bố TiVi Mèo có mũi lông mà hoãn lại cái vụ cúp 539 Tê kia chẳng ?

Cho tới lúc này, chúng ta vẫn còn hi vọng là mấy người anh em Mèo định đưng dzai tí chơi vậy thôi, chứ không định làm thật đưng. Nếu có đưng thì thế cũng đưng cho anh em rét rồi, dân Annamta này vốn mắc bệnh yếu tim nặng, đưng dzai quá không nên, lỡ tụi này lẩn kèn ra cả đưng, là mấy cha sẽ khóc bằng thích đấy !

Và nếu làm thật thì tụi này sẽ tái diễn cái nạn đoi năm Ất Dậu lúc ấy đưng có trách nhá !

CÚP LÌ XÌ ĐỂ ẨM HỘ AI ?

Khi đưng ra cái trò cúp tiền lì xì, mấy cha TiVi Mèo có viện ra một lô lý do, tựu trung là đưng thừa cho chiến tranh thế này thế nọ.

Nhưng bố Đệt Truyện, Phó chủ tịch Thượng Bộ Annamta, có lẽ lầy bịnh đa nghi của Tào Tháo, nên đã đưng truyện ra rằng đưng đây là mấy anh Mèo muốn ẨM hộ hai sư Sún Rạng và Râu Kẽm. Nói một cách khác, tức là họ muốn làm «xăng ta» đưng ông Đâu Bạc An Nam ta phải mềm dẻo tí, phải chia chác cho các địch thủ của ông vài ghế, nếu không là hồng kiêu !

Làm sao mà ông Đệt Truyện lại có thể đi guốc vào bụng mấy sư tivi Mèo như vậy nhỉ ? Hay đưng chỉ là một lối phụ đề Việt ngữ của riêng ông ? Dù sao, phụ đề kiểu đó cũng đưng đưng tiền bắt gạo lắm, chừng nào hết hạn làm Nghị Sĩ, ông có thể đưng giúp việc cho mấy hãng phim mà hót bạc các đấy !

Lại còn ông Nghị Chết hực nữa. Ông này các cơ hơn, nhắc lại lời tuyên bố của Ông Đâu Bạc «Bản chức sẽ ra đi nếu bị cúp tiền lì xì

ĐA DANH cầm tròn

đề rồi lật ngược vấn đề : hay là người Mèo muốn có một sự ra đi nên nâng nặc đòi tiền lì xì ?

Xin lỗi ông nhá ! Thời buổi này mà ông cứ hay suy diễn quá vậy, chết hực một lần mà vẫn chưa chữa ư ? Nếu ông muốn tiến muốn đưng, thì hãy về đưng cửa lại, học cho thuộc câu «Les paroles s'envolent» đi nghen ông Chết hực !

HẬU QUẢ CỦA BỘ VỠ RỪNG

Một số khá đưng các cháu gái hiện học lớp sư buổi tối trường Gia Long, vừa kéo tới tòa báo kên cứu với các chú C.O. về một tên thầy giáo mà tư cách chẳng khác gì một tên ma cô đưng đưng xó chợ. Tên này không biết chui ở xó nào ra mà đưng bộ Vỡ Rừng đưng vào trường GL cho phụ trách môn Anh Văn. Thế nhưng, hẳn chẳng biết dạy đưng con mẹ gì cả, chuyên đưng thì giờ đưng đưng phét và nói chuyện bậy bạ.

Theo lời các cháu gái tả oán thì tên giáo sư ma cô nói trên còn thường ở đưng đưng một ít sách giáo khoa đưng quay ronêo đưng tên hân rồi bắt cả lớp phải mua với giá cắt cổ. Cô nào không mua, lập tức bị hân đưng ra khỏi lớp. Cô nào phàn đưng lại bị hân chửi bới thậm tệ bằng đưng mọi từ ngữ nham nhở, tục tĩu, mặc dù sự chửi bới không phải là nghề của hân. Nhiều nữ sinh chỉ vì bất mãn về những hành đưng tồi bại của hân nên đã bị hân trả thù, bắt quì ngay giữa lớp học đưng làm nhục và tặng cho các cô một lô nghề đưng đưng như : gái bán bar, đi đưng... Có lần, hân còn lấy cơ rim phòng học mới đưng đưng các cô nữ sinh lên những căn phòng thật tối trên lầu và đưng ma đưng các cô sợ hãi phải ôm chầm lấy hân.

Trong lớp, hân không chịu dạy nhưng lại đưng học trở về nhà riêng của hân đưng học. khoe có mớ «cour s» dạy Anh, Pháp, Nhật ở số 174191 đưng Nguyễn thiện Thuật, nhưng với tư cách như thế chắc hẳn dạy những môn không có ghi trong chương trình giáo đưng đưng dạy Anh, Pháp, Nhật cái con mẹ gì ! Không biết có cô nào tin lời tới học riêng với hân chưa ?

Với một tên ma cô như thế, không hiểu sao bộ Vỡ Rừng lại cho hân vào dạy tại một trường toàn những con gái ? Hay là bộ VR chỉ sản xuất ra những tên thầy giáo như thế thôi, đưng cho nó phụ hợp với cái sự Vỡ Rừng của mình ? Tên này còn in trên bìa sách quảng cáo hân là giáo sư các trường Trung Thu và Ng. bá Tông nữa. Nếu đưng như vậy, các vị phụ huynh nên xét lại khi cho con em mình học ở những trường đó.

Bọn C.O đưng đưng đều xuất thân từ những tên gở đưng trẻ nên rất bất bình khi nghe các cháu gái tố cáo về những hành đưng tồi bại của tên thầy giáo bất lương trên. Nó nên đưng sang nghề làm ma cô đi đưng mới cho Mèo hơn là học đưng đi dạy tiếng Mèo. Nếu nó không đưng nghề, hoặc nếu bộ Vỡ Rừng không có thái độ thích nghi với nó thì các cháu gái GL cứ yên tâm, các chú CO cương quyết không đưng cho nó đưng. Nên giáo đưng mà còn những tên thầy giáo như tên ma cô đó thì chẳng bao giờ có thể đưng đưng.

Quản lý : HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ